GHID PENTRU APLICAREA METODEI MONTESSORI ÎN PREDAREA LIMBILOR STRĂINE PENTRU EDUCAȚIA ADULȚILOR

Cofinanțat prin programul Erasmus+ al Uniunii Europene

Parteneriat Strategic Erasmus+ în domeniul educației adulților
Montessori Method in Teaching 2nd Language to Adults - MMTLA
Număr proiect: 2019-1-TR01-KA204-074258

Parteneriat Strategic Erasmus+ în domeniul educației adulților

Montessori Method in Teaching 2nd Language to Adults - MMTLA

Număr proiect: 2019-1-TR01-KA204-074258

GHID PENTRU APLICAREA METODEI MONTESSORI ÎN PREDAREA LIMBILOR STRĂINE PENTRU EDUCAȚIA ADULȚILOR

Sprijinul Comisiei Europene pentru producerea acestei publicații nu constituie o aprobare a conținutului acesteia, care reflectă doar opiniile autorilor. Comisia nu poate fi trasă la răspundere pentru orice utilizare care ar putea fi făcută informațiilor conținute în aceasta.

PREFAȚĂ:

Inovația educațională este una dintre cele mai importante priorități, contribuind la obiectivele cheie privind învățarea adulților, perfecționarea și modernizarea formării în strategia Europa 2020 și agenda europeană pentru învățarea adulților (Comisia Europeană, 2013; Barroso, 2012; Consiliul Uniunii Europene, 2011). Metoda Montessori este o metodă educativă destul de veche, dar foarte eficientă, care a fost implementată în special pentru educația copiilor. Aceasta se bazează pe nevoile individuale ale fiecărui cursant și, prin urmare, poate răspunde nevoilor cursanților în diferite domenii de educație și sectoare de formare și să ia în considerare atitudinea personală, timpul de învățare și blocajele psihologice. Potrivit lui Ryniker și Shoho (2001), abordarea Montessori este bazată pe ideea că elevii învață cel mai eficient atunci când informațiile sunt adecvate din punct de vedere al dezvoltării fiecăruia.

Obiectivul principal al proiectului „ Montessori Method in Teaching 2nd Language to Adults-MMTLA" este de a defini o metodă de predare a limbilor străine bazată pe conceptul metodologiei Montessori, care poate fi adaptativă, intuitivă, ușor de implementat, un mod practic și ușor pentru ca oamenii de toate vârstele să înțeleagă conceptul de învățare a limbii și să se dezvolte prin învățarea limbilor străine.

Acest ghid-manual este pregătit prin contribuția deplină a tuturor partenerilor de proiect pentru transferul Metodei Montessori în predarea/ învățarea limbilor către adulți. Ghidul conține filosofia metodei Montessori, principiile sale și rapoartele despre activitățile de formare a profesorilor din țările partenere.

Cuprins

PARTEA 1 6

METODA MONTESSORI PENTRU ADULȚI 6

1. Introducere – Metoda Montessori pentru Adulți 7

2. Experiențe și indicații pentru educatori, experți și profesori 9

3. Principiile modelului MMTLA 10

4. Despre proiect și grupurile-țintă ale acestuia 11

PARTEA 2 13

PRINCIPIILE METODEI MONTESSORI PENTRU ADULȚI 13

PRINCIPIUL 1: MINTEA ABSORBANTĂ 14

1.1. Introducere și principiile generale 14

1.2. Caracteristici tehnice: concepte asociate 16

1.3. Mintea absorbantă în învățarea limbajului 18

1.4. Proiecte în educația adulților inspirate de metodologia Montessori 19

PRINCIPIUL 2: MEDIUL DE ÎNVĂȚARE 20

2.1. Spațiul de învățare 20

2.2. Organizarea sălii de clasă Montessori. Conceptul amestecării vârstelor si a nivelelor 21

2.3. Resources 22

2.4. Managementul spațiului 23

PRINCIPIUL 3: EXPERIMENTARE ȘI EXPLORARE 25

3.1. Activități practice Montessori care pot fi folosite în învățarea adulților 25

3.2. Pregătirea scenei 26

3.3. Activități în viața reală 26

3.4. Activități care dezvoltă capacitățile de ascultare și scriere 27

3.5. Activități care dezvoltă fluența, creativitatea și gândirea critică 27

3.6. În afara clasei 28

3.7. Folosirea video și editării 29

3.8. Rolul muzicii în clasă 29

Concluzie 30

PRINCIPIUL 4:OBSERVAȚIA 31

Introducere 31

4.1. Dezvoltarea unei metode care permite formatorului să urmărească progresul adultului care învață 31

4.2. Crearea unui „calendar” de învățare personal 34
4.3. Învățare prin observare 36
PRINCIPIUL 5: INDEPENDENȚA 38
5.1. Abilitățile de rezolvare de probleme 39
5.2. Învățare autonomă 40
5.3. Crearea propriului program educațional 41
5.4. Crearea unei comunități de cursanți prin utilizarea social media 42
Concluzie 43
REFERINȚE 44
Cărți recomandate 46

PARTEA 1

METODA MONTESSORI PENTRU ADULȚI

1. Introducere – Metoda Montessori pentru Adulți

'Viziunea mea despre viitor este ca individul să treacă de la un stadiu de independență la altul mai înalt, prin propria activitate, prin propriul efort de voință, care constituie evoluția interioară a individului.'

Maria Montessori, 1996 [1948]

Cine este Maria Montessori?

Maria Montessori (1870-1952) s-a născut în Chiaravalle, Italia. A fost prima femeie care a practicat medicina în Italia. Ea și-a cultivat interesul pentru educația copiilor cu retard mental și a studiat cu Jean Itard și Edouard Séguin, doi pionieri în acest domeniu.

În 1901, a fost numită director al unei clinici psihiatrice asociate Universității din Roma, dedicată îngrijirii copiilor cu retard mental. Acolo, ea a pus în practică ideea de a avea o abordare științifică în domeniul educației, o teorie preluată de la cei doi mentori ai săi și bazată pe observație și experimentare. În doi ani, a reușit să ajute opt copii de la institutul ei să promoveze examenul oficial privind competențele de citire și scriere, la nivelul copiilor normali de aceeași vârstă. Acest „miracol" care a uimit lumea a făcut-o pe Maria Montessori să reflecteze asupra stării învățământului general:

„În timp ce întreaga lume admira progresul copiilor mei cu dizabilități, am căutat motivele pentru care copiii de la școlile normale au fost ținuți la un nivel atât de scăzut, încât chiar și elevii mei mai puțin binecuvântați au putut să-i egaleze la examenele care le măsoară inteligența! Am început să fiu convinsă că dacă metode similare ar fi aplicate copiilor normali, aceștia și-ar dezvolta sau elibera personalitatea într-un mod surprinzător și minunat".

Cu această convingere, și cu scopul de a se pregăti pentru noul ei rol de educator, Montessori a studiat filosofia, psihologia, educația și antropologia. În 1907, ea a avut ocazia să-și pună în aplicare ideile atunci când i s-a propus să înființeze o creșă pentru copii între 2 și 6 ani într-o așezare din San Lorenzo, un oraș sărac din regiunea Roma, unde locuiau familii cu părinți muncitori analfabeți. Această creșă s-a numit „Casa dei Bambini" (Casa copiilor).

Mediul însuși îl va învăța pe copil, dacă fiecare eroare pe care o face îi este manifestă, fără intervenția unui părinte sau profesor, care ar trebui să rămână un observator liniștit a tot ceea ce se întâmplă

(Montessori, 1972, p. 38).

Pe baza observațiilor sale, Montessori a implementat o serie de practici care au devenit semnele distinctive ale filozofiei și metodei sale educaționale. Ea a simțit că, lucrând independent, copiii ar putea atinge noi niveluri de autonomie și deveni motivați pentru a atinge noi niveluri de înțelegere. De asemenea, ea a observant acest lucru permițând copiilor alegerea liberă a materialelor, munca neîntreruptă și libertatea de mișcare și activitate în limitele stabilite de mediu. Ea a văzut că independența este scopul educației și rolul principal al profesorului este de observator și regizor al dezvoltării psihologice înnăscute a copiilor.

Unul dintre principiile de bază ale educației Montessori este, de fapt, că elevii ar trebui să aibă posibilitatea de a face față aspectelor problematice ale realității pe care o întâlnesc în fiecare zi. Astfel, copiii mici din școlile Montessori învață să facă față problemelor de echilibru pe care le întâmpină zilnic folosind materiale speciale pentru construirea turnurilor și jucând jocuri speciale de mișcare.

Ceea ce găsesc dificil adulții care învață, prin întâlnirea cu o realitate culturală nouă și diferită (într-o călătorie în străinătate sau într-o conferință cu numeroase delegații străine), nu este ciudățenia utilizării gramaticii de către cealaltă parte - într-adevăr, gramatica poate nici măcar nu este inițial percepută. Ceea ce găsesc dificil adulții care învață, în mod empiric, este același lucru cu care se ciocnesc copiii mici și imigranții, în interacțiunea cu vorbitorii altor limbi: ciudățenia sunetelor și ritmurilor și efectele prosodice pe care le emit interlocutorii lor, ciudățenia comportamentului sau așteptărilor, sau presupunerilor lor; ciudățenia „modului lor de a spune lucrurile", în special uzanțele lor idiomatice. Învățarea de a pricepe aceste aspecte și altele asemenea acestora - și nu gramatica sau vocabularul limbii străine în sine - constituie, prin urmare, prioritatea în orice curs de limbă străină pentru adulți, folosind metodologia Montessori. Un astfel de curs abordează nevoile care decurg din experiența resimțită a cursanților în situații din viața reală.

Metodologia metodei Montessori este adaptabilă și ușor de implementat în predarea limbilor străine pentru adulți. Mai mult, este acceptat de alți membri ai Comunității Europene ca o modalitate intuitivă, practică și ușoară pentru persoanele de orice vârstă de a înțelege și de a învăța limbile fără efort. Aceasta răspunde nevoilor cursanților din diferite sectoare de educație și formare și combină atelierele tradiționale față în față cu e-learning și învățarea bazată pe TIC.

Așa cum afirma Boldrini „Unii autori afirmă modul în care educația formală riscă să nu fie incluzivă dacă nu ține cont de mediul de proveniență personal și social al adulților (Gardner și Novotni, 2003). Pentru a interacționa eficient cu ceilalți, un individ trebuie să fie atent, responsabil și capabil să își controleze comportamentele impulsive (Landau, S. și Moore, 1991). Adulții dezavantajați sunt adesea neatenți și uituci, iar de obicei dețin un control scăzut al impulsurilor. Situația lor socială poate deveni o „dizabilitate invizibilă" creând bariere suplimentare în calea reintegrării pe piața muncii. '[1]

[1]Boldrini, F. (2015) Montessori method for orienting and motivating adults a model for the application of the method in adult education.

2. Experiențe și indicații pentru educatori, experți și profesori

Potrivit lingvistului și interculturalistului Patrick Boylan, „limbajul este o modulație generală a comportamentului social creat de reacții repetate la evenimente semnificative și prin încercări repetate de a (co-)produce astfel de evenimente ca răspuns la nevoia simțită de a reprezenta ceva (pentru sine, pentru ceilalți), de a face ceva (prin reprezentare) și, în orice caz de a fi ceva (prin reprezentare)" (Boylan, 2002: p. 167)

Potrivit lui Pallotti, *„a doua limbă"* este *„orice limbă învățată după prima, apoi și a treia, a patra etc…."* (Pallotti, 1998: p. 13). El ne reamintește, de asemenea, că *„expresia „a doua limbă" este adesea utilizată în contrast cu expresia „limbă străină". O a doua limbă ar fi o limbă învățată într-o țară în care aceasta se vorbește în mod regulat [... în timp ce] o limbă străină ar fi o limbă învățată în școli sau în locuri de instruire, într-o țară în care aceasta nu se vorbește*" (Pallotti, 1998: p. 13, traducerea noastră).

Distincția lui Pallotti este, totuși, un memento util profesorilor de limbi străine din școli și centre de formare, pentru a găsi modalități de a oferi ocazii de contact în viața reală cu vorbitorii limbii predate. Fiecare adult are propriile sale nevoi și priorități de învățare. Prin urmare, profesorii de limbi străine, la începutul unui curs, trebuie să discute pe larg, cu elevii lor, despre cele mai probabile utilizări viitoare ale limbii care urmează să fie predate și, odată definite varietățile și contextele sociale, să pregătească materiale de învățare adecvate, util pentru comunicarea interculturală. Profesorii trebuie să fie atenți în timp ce aleg manualul sau videoclipurile didactice adecvate pentru a preda limba țintă exclusiv.

În același timp, profesorii ar trebui să îi ajute pe cursanți să descopere orice motivații interioare pentru alegerea de a studia o a doua limbă.

Trei astfel de motivații, întâlnite frecvent la cursanții adulți sunt:

- Dorința de a scăpa de rutina lor zilnică și de a descoperi noi culturi și moduri de viață prin învățarea unei noi limbi;
- Dorința de a răscumpăra o experiență anterioară nereușită (și poate nefericită) de învățare a limbii, dobândind cu succes (și plăcut) cunoștința unei a doua limbi necesare;
- Dorința de a dobândi amploarea viziunii (și prestigiului social) asociată cu bilingvismul și dobândită atunci când limbile sunt predate nu doar ca sisteme gramaticale, ci ca noi moduri de a o înțelege și de a o folosi.

Formatorii ar trebui să le permită cursanților să își descopere pasiunea de a învăța a doua limbă, permițându-le să își aleagă liber materialele de învățare și activitățile de învățare nu numai în clasă, ci și resursele pe care le pot găsi în orașele lor de origine. Aceștia ar putea fi invitați să încerce să stabilească contacte cu vorbitori nativi (turiști sau studenți străini care petrec un semestru într-o universitate locală etc. sau cu toți vorbitorii nativi în cazul L2). De asemenea, ar putea căuta instituții legate de cultura limbii țintă pe care o studiază. În căutarea vorbitorilor nativi, cursanții vor folosi inevitabil limba pe care o studiază și vor descoperi, din experiența vieții reale, modul în care factorii comportamentali afectează calitatea înțelegerii lor reciproce, mai mult decât aspectele pur verbale.

În plus, să nu uităm că primul scop al lui Montessori nu a fost de a vărsa cunoștințe în mintea cursanților, ci de a forma personalități bogate și autonome.

Mediul în sine îl va învăța pe copil, dacă fiecare eroare pe care o face îi este evidentă, fără

intervenția unui părinte sau profesor, care ar trebui să rămână un observator liniștit al tuturor celor care se întâmplă (Montessori, 1972, p. 38).

Deși aceste citate se referă la copii, le putem adapta cu ușurință la cursanți de toate vârstele. În cazul citatului 1, profesorii de limbă care utilizează metda Montessori trebuie să respecte inteligența, precum și idiosincrasia educabililor adulți; astfel, ei trebuie să lase nevoile interioare ale cursanților să se manifeste oferindu-le o programă neliniară, ne-prestabilită, adică o programă care evoluează pe măsură ce cursanții descoperă treptat, de la lecție la lecție, ceea ce îi interesează cu adevărat când întâlnesc o a doua limbă și cultură, și își manifestă interesele prin activitățile pe care aleg să le întreprindă și gradul în care se implică în activitățile respective. Aceasta înseamnă, în primul rând, că profesorul trebuie să renunțe la preconcepțiile sale despre ceea ce presupune „predarea bună” și ceea ce „ar trebui” să facă elevii în timpul lecției. Profesorul ar trebui să pună la dispoziția elevilor instrumentele care le permit să rezolve, singuri, problemele cu care se confruntă sau, pur și simplu, să atingă, singuri, obiectivele de învățare pe care și le-au stabilit și care pot evolua în timp.

Al doilea citat este strâns legat de primul: educați cursantul să devină independent. Lăsați cursanții să inventeze în mod liber soluții la problemele lor de învățare.

Al treilea citat se referă în mod specific la sensibilitatea etică a copilului și ia în considerare dimensiunile morale și spirituale ale fiecărui cursant. Această percepție a integrității radicale a copilului, extinsă la cursanții adulți, cere profesorului de limbă să spună adevărul despre ceea ce înseamnă a învăța o limbă (și, de asemenea, ce impuneri instituționale, dacă există, trebuie tratate). „Ce înseamnă să înveți o limbă” este un act de descoperire.

Profesorul montessorian nu oferă un pachet pre-programat din ceea ce propun „cele mai bune” manuale ca modele de curriculum, ci încearcă să descopere ceea ce îi ajută pe cursanți să înțeleagă ceea ce consideră ei problematic în întâlnirea limbilor și culturilor secundare, în experiențe din viața reală.

3. Principiile modelului MMTLA

Montessori este bazat pe respectul față de copil, pe observație fără judecată și bunătate plină de compasiune, pe un mediu propice creșterii, care oferă autonomie cu sprijin. Această abordare va fi, de asemenea, ca o oglindă, a clasei Montessori din lumea adulților. Adulții, ca și copiii, sunt în mod natural pașnici, curioși și buni. Și este nevoie de structuri și practici care să ofere libertatea și sprijinul pentru a înflori bunătatea, liniștea și curiozitatea adulților; în modul în care metoda Montessori o face pentru copii.

Predarea limbilor prin metoda Montessori poate fi definită ca o abordare bazată pe o imersiune deplină într-un mediu lingvistic cu activități auto-corective, încurajând autonomia și chintesența învățării rezolvării de probleme prin dezvoltarea capacității critice față de o limbă străină.

Predarea limbilor străine pentru adulți și tineri prin metoda Montessori poate fi definită ca o abordare bazată pe activități menite să dezvolte gândirea critică a fiecărui cursant față de studiile de limbi străine și modalitățile care se dovedesc de succes. Pentru a atinge acest obiectiv, majoritatea activităților sunt autocorective, în vederea încurajării învățării autonome. Aplicarea completă a acestor principii și metodologii permite o învățare naturală a limbajului în rândul adulților peste 20 de ani, prin eliminarea sau, cel puțin, atenuarea cauzelor majore de stres și inhibare.

Profesorii de limbi străine întâmpină adesea aceleași probleme, mai ales cu adulții, imigranții sau tinerii cu vârsta peste 20 de ani, cum ar fi refuzul de a învăța limbi noi și abandonarea timpurie a cursurilor de formare, adesea din cauza lipsei de timp și a ideii că la vârsta adultă, învățarea unei limbi este mult mai dificilă. Acest lucru se datorează în principal unei abordări învechite a limbilor, adesea prea standardizată, fără a ține seama de blocajele psihologice ale adulților și de timpii de învățare individuali.

Principiile metodei Montessori pentru actualizarea metodei Montessori și aplicarea acesteia în educația adulților sunt:

- Mintea absorbantă
- Mediul de învățare
- Experimentare și explorare
- Observare
- Independență.

4. Despre proiect și grupurile-țintă ale acestuia

În ultimii ani, dezvoltarea socială și economică durabilă, împreună cu dialogul intercultural, au fost căutate prin eforturi de asigurare a accesului universal la educație de înaltă calitate (UNESCO, 2013; Europa 2009). În paralel, națiunile individuale și grupările economice cum ar fi Uniunea Europeană, au solicitat o transformare fundamentală a educației în vederea dezvoltării de noi competențe pentru cetățenii lor, dacă vor să rămână competitivi. Inovația în educație este o prioritate ridicată, contribuind la obiectivele cheie privind învățarea adulților, perfecționarea și modernizarea formării în strategia Europa 2020 și agenda europeană pentru învățarea adulților (Comisia Europeană, 2013; Barroso, 2012; Consiliul Uniunii Europene, 2011).

Metoda Montessori este o metodă educațională destul de veche, dar foarte eficientă, care a fost implementată în special pentru educația copiilor. Se bazează pe nevoile individuale ale fiecărui cursant și, prin urmare, poate răspunde nevoilor cursanților în diferite domenii de educație și sectoare de formare și să ia în considerare profund atitudinea personală, timpul de învățare și blocajele psihologice. Conform lui Ryniker și Shoho (2001), abordarea Montessori se bazează pe ideea că elevii învață cel mai eficient atunci când informațiile sunt adecvate din punct de vedere al dezvoltării. Din această perspectivă, această abordare încurajează cursanții să creeze o atmosferă în care toată lumea lucrează în mod cooperativ, nu competitiv. Independența personală, autodisciplina și inițiativa sunt alte principii importante ale acestei abordări. Cursanții decid ce să facă și când să facă în mod liber, nu există interferențe. Ei exersează, dezvoltă abilități creative și de gândire critică, cu activități de autocorecție, permițându-le astfel să fie studenți autonomi.

Obiectivul principal al proiectului MMTLA este de a defini o metodă de predare a limbilor străine bazată pe conceptul metodologiei Montessori, care poate fi adaptativă, intuitivă, ușor de implementat, practică și ușoară pentru ca oamenii de toate vârstele să înțeleagă conceptul de învățare a limbii, să se perfecționeze și să învețe limbi străine. Prin acest proiect se urmărește introducerea metodei Montessori în domeniul predării limbilor străine adulților și promovarea dobândirii competențelor și abilităților cheie pentru tot sistemul de educație și formare.

Acest ghid-manual este pregătit de toți partenerii pentru transferul metodei Montessori în învățarea limbilor străine de către adulți. Se adresează în principal profesorilor de limbi străine și descrie analitic cum să pună în aplicare principiile metodei Montessori pentru adulții cu vârsta peste 20 de ani. Apoi, fiecare țară parteneră va organiza ateliere de formare față în față și online pentru cel puțin 15 profesori de limbi străine (pe țară parteneră) pe tema implementării metodei Montessori. Grupul țintă al proiectului este profesorii de limbi străine și formatorii de adulți și cursanții adulți (imigranți, tineri adulți care doresc să învețe limba țintă).

Rezultatele așteptate ale proiectului sunt:

- Profesorii de limbă instruiți în abordarea Montessori pot aplica, de asemenea, această metodă în cursurile și formările lor.
- Adulții cu calificare scăzută (vârsta peste 20 de ani) vor învăța a doua sau a treia limbă și pot găsi locuri de muncă mai bune pentru a lucra, care pot oferi șanse de promovare și de a-și îmbunătăți nivelul de trai.
- Refugiații și imigranții care învață limba maternă a țării se vor integra cu ușurință cu cetățenii.
- Imigranții și refugiații își pot realiza rutina zilnică fără a cere ajutor.

PARTEA 2

PRINCIPIILE METODEI MONTESSORI PENTRU ADULȚI

PRINCIPIUL 1: MINTEA ABSORBANTĂ

1.1. Introducere și principiile generale

Mintea absorbantă este capacitatea asemănătoare unui burete de a absorbi din mediu ceea ce este necesar pentru a crea un individ, din cultura sa specifică. Este calitatea minții copilului până la vârsta de aproximativ șase ani, când există o tranziție la mintea de raționament pe care o avem ca adulți. Fiecare copil mic învață să-și vorbească limba maternă. Și nimeni nu-l învață vocabularul, gramatica sau sintaxa. Se întâmplă în fiecare zi, în fiecare țară, cam la aceeași vârstă. Este o ispravă destul de uimitoare! Dacă ai încercat să înveți o limbă străină mai târziu în viața ta, știi că nu este atât de ușor. Cu toate acestea, fiecare copil mic o face fără efort. Cum? Prin mintea absorbantă. Dacă copilul se află într-un mediu în care aude limba, o va vorbi. Pe măsură ce copilul absoarbe cuvintele și semnificația lor, împreună cu contextul și emoțiile din spatele cuvintelor, începe să construiască abilitatea de a comunica. Copiii absorb nu numai limba lor, ci și trăsăturile familiilor și comunităților lor. Ei învață cum și ce mâncăm și cum să ne comportăm în anumite situații. O parte din acestea sunt instruite în mod conștient, dar o mare parte din ele sunt pur și simplu absorbite prin această minte puternică de copil. Copiii absorb printr-un proces numit de Montessori „chimie mentală" și își construiesc de fapt identitatea propriie prin ceea ce absorb. Pentru a compara mintea absorbantă cu cea rațională, să comparăm o fotografie cu un desen. [2]

Ambele imagini de mai jos reprezintă o cană.

În fotografie, fiecare detaliu este surprins exact așa cum este: culoarea, textura, unghiul, fundalul. Este fix și rămâne așa cum a fost în momentul în care a fost făcută fotografia. În desen, detaliile sunt

[2] http://ageofmontessori.org/the-absorbent-mind/ accesată în ian. 20,2021

fix atât de multe sau puține pe cât alege artistul. Poate fi ideea artistului despre ceașcă, mai degrabă decât orice ceașcă specifică, și poate include sau nu fundal. Mintea absorbantă seamănă mai mult cu camera foto. Ceea ce preia copilul în timpul perioadei minții absorbante este preluat fără efort și rămâne ca fundament al personalității sale. Ceea ce preia copilul mai târziu, cu mintea rațională este preluat prin muncă conștientă și memorie și nu este atât de fundamental pentru personalitate. Înțelegerea de către Montessori a puterii minții absorbante în primii șase ani de viață este un mare cadou. Ne învață că putem pregăti un mediu bogat pentru copilul mic și, întrucât el pur și simplu trăiește în mediu, absoarbe din el și învață. În programul Montessori pentru copilăria timpurie, de la 2 ½ până la 6 ani, prezentăm copiilor toate tipurile de activități interesante, inclusiv limba, matematica, științele, muzica, arta și geometria. Prin puterea minții absorbante, putem oferi copiilor noștri o bază largă și profundă, atunci când pentru ei este complet fără efort să învețe. Prin „chimia mentală" uimitoare a minții absorbante, copilul își construiește identitatea cu interese lărgite. Copilul învață prin activități auto-alese, antrenante și își construiește un obicei solid de concentrare atentă și învățare structurată.

Copiii cu vârsta cuprinsă între 0 și 6 ani au o minte diferită față de adulți. Procesele lor cognitive sunt diferite atât ca durată cât și ca potențial. Maria Montessori o numește „mintea absorbantă", comparând-o cu o cameră foto care poate capta orice imagine în orice moment, păstrându-și toate detaliile.

În teoria originală a Mariei Montessori această minte are caracteristica de a absorbi elementele prezente în mediul de viață al copilului: prin experiență, copilul stochează elemente fără cel mai mic efort, cum ar fi normele, limbajele și modelele de comportament. Copilul învață fără voința reală și conștiința de a face acest lucru. Această perioadă a vieții copilului este foarte valoroasă deoarece se pun bazele caracterului, intelectului și personalității, zi de zi copilul se construiește pe sine în funcție de experiențele pe care le trăiește în lume.

Mintea absorbantă sau absorbitoare permite realizarea unui fenomen pe care Montessori, cu o expresie frumoasă, îl definește ca „chimie mentală": este ca și cum s-ar crea o reacție chimică între mediu și copil, ceea ce cauzează ca impresiile primului să devină întrupat în mintea celui de-al doilea, formându-l și transformându-l, până la punctul în care ajunge să semene cu ceea ce îl înconjoară: „Copiii devin asemenea lucrului pe care îl iubesc".[3]

În acest sens, deci, mintea unui copil este diferită de cea a unui adult: nu posedă gândire logică, raționalitate, memorie conștientă; este o minte inconștientă, nu rațională, asimilatoare și omnivoră, întrucât, fiind încă incapabilă să selecteze elementele din jurul ei, se impregnează de tot ceea ce îi comunică mediul său.

Aceasta nu înseamnă că mintea unui copil este inferioară celei unui adult (așa cum suntem deseori tentați să credem): este pur și simplu diferită. Cu siguranță, nu toate aceste procese complicate urmează funcționarea stabilită la adult, deoarece copilul nu a învățat o limbă așa cum am putea învăța o limbă străină, cu efortul facultăților noastre mentale, dar a dobândit o construcție stabilă, exactă, minunată, ca și construcțiile embrionare ale unui organ dintr-un organism. Adică, există la copilul mic o stare de spirit inconștientă care este creativă și pe care noi o numim „mintea

[3]The absorbent mind, 1949

absorbantă". Iar mintea absorbantă nu se construiește prin eforturi voluntare, ci pe îndrumarea „sensibilităților interne", pe care le numim „perioade sensibile", deoarece sensibilitatea durează doar temporar, durează până la finalizarea achiziției pe care natura trebuie să o facă. De exemplu, dacă la un copil nebuloasa limbajului găsește obstacole în calea dezvoltării și sensibilitățile auditive constructive nu funcționează, rezultatul ar putea fi un surdo-mut care are toate organele auditive și de vorbire perfect normale. [4]

1.2. Caracteristici tehnice: concepte asociate

Copiii cu vârsta cuprinsă între 0 și 6 ani au o minte diferită față de adulți. [5]

Conceptele sunt fixate în subconștientul copilului ca pe filmul fotografic și sunt procesate de inconștient. În acest fel, de exemplu, copilul absoarbe limbajul: procesându-l pentru multă vreme în interior iar apoi începe brusc să spună primele cuvinte.

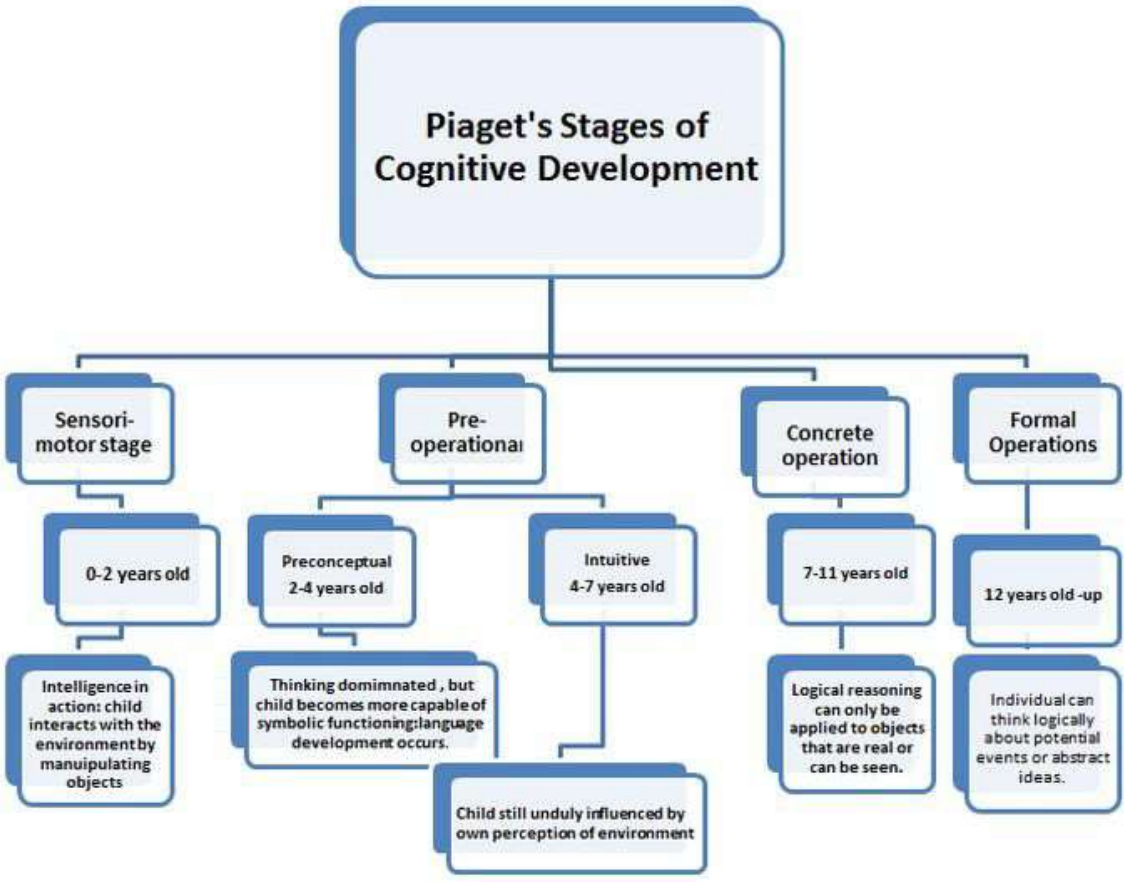

Mintea absorbantă se dezvoltă în două etape: **INCONȘTIENT** și **CONȘTIENT**

[4] The absorbent mind, 1949
[5] https://www.stateofmind.it/2016/05/sviluppo-cognitivo-piaget/

INCONȘTIENT (de la 0 la 3 ani) Primii trei ani sunt numiți ani ai embrionului spiritual, o perioadă în care mintea absorbantă este inconștientă și nu poate fi influențată direct de adult, ci doar de mediu. În această perioadă copilul absoarbe mediul din jurul său și nenumăratele informații care îi vin prin simțuri. El este ghidat de propriul său profesor interior și formează caracterul adultului care va deveni. În mintea inconștientă nu se întâlnesc diferitele dificultăți pe care le întâmpinăm în procesul de învățare, de exemplu, un limbaj foarte simplu sau un limbaj extrem de complicat. Evident, cum nu există dificultăți, nu există, de asemenea, evoluții treptate legate de aceste dificultăți. Întregul este preluat în aceeași perioadă de timp, deodată. Acum, această achiziție nu este comparabilă cu efortul de memorare pe care trebuie să-l facem, nici cu labilitatea memoriei noastre care lasă cu ușurință să scape achizițiile sale efemere; deoarece în epoca inconștientă limbajul este tipărit permanent și devine o caracteristică de neșters. Nici un limbaj care se adaugă limbii materne nu va deveni o caracteristică defiitorie și niciunul nu va fi la fel de bine stăpânit ca acesta. [...]

CONȘTIENT (3 - 6 ani) a doua etapă a minții absorbante, care durează de la trei la șase ani, se numește embrion social. În această etapă, copilul începe să fie autonom, având dezvoltate abilități primare, inclusiv mișcare și limbaj. Mintea lui este încă absorbantă, dar este, de asemenea, capabil să învețe noi abilități prin efort conștient și independent. Prin urmare, mintea sa este denumită „mintea absorbantă conștientă". Copilul devine o parte integrantă a societății. El este capabil să părăsească familia pentru perioade scurte de timp, caută integrarea cu alți oameni și începe să dea semne de empatie și înțelegere a convențiilor sociale. Primii șase ani de viață sunt de o importanță capitală, deoarece la sfârșitul lor personalitatea de bază va fi completă.

Conceptul de minte absorbantă care permite copilului să asimileze ceea ce îi este extern și apoi să știe ce a acumulat, în așa-numitul MNEME (termenul lui Percy Nunn pentru a indica acea memorie vitală, superioară, pe care nu-o amintim conștient). Spre deosebire de adult, el întruchipează în sine toate lucrurile pe care le vede și le aude, dar nu și le amintește. Spre exemplu, în limbaj nu-și amintește sunetele, le absoarbe și apoi le pronunță perfect. Adulții dobândesc cunoștințe cu ajutorul inteligenței lor, în timp ce cei mici le dobândesc cu ajutorul trăirilor mentale.

La acest nivel, Maria Montessori a formulat conceptul de nebuloasă, înțeles ca o potențialitate misterioasă, strâns legată de perioadele sensibile (descoperite pentru prima dată de De Varies). Nebuloasa limbajului nu posedă formele specifice ale limbajului, dar oferă posibilitatea construirii unora prin procesul inconștient de învățare. Fiecare achiziție se face cu ușurință dacă are loc în perioada sensibilă corespunzătoare, altfel va fi obținută cu eforturi peste eforturi. Din nebuloasa limbajului, copilul primește stimuli și directive pentru a crea în el limbajul matern care este specific mediului său și pe care îl absoarbe urmând anumite legi. Datorită energiilor nebulare ale limbajului, copilul devine capabil să distingă sunetele limbajului vorbit de alte sunete și zgomote care îi parvin din mediul său înconjurător.

„Copilul este deci clar; el nu moștenește un model de limbaj prestabilit, ci posibilitatea de a-l construi printr-o activitate de absorbție inconștientă"

„Copilul este condus de o putere misterioasă, minunat de mare, pe care o întruchipează treptat: devine astfel o persoană și este făcut om prin mâinile sale, prin experiența sa: mai întâi prin joc și apoi prin muncă".

1.3. Mintea absorbantă în învățarea limbajului

Este clar că în „creația" psihică a omului trebuie să existe un ingredient secret. Dacă învățăm totul prin atenție, efort de voință, inteligență, cum poate copilul care nu este încă înzestrat cu inteligență, voință și atenție să își asume marea sa construcție? Este evident că o minte cu puteri diferite de ale noastre acționează în acest sens și, prin urmare, o funcționare psihică diferită de mintea noastră conștientă poate exista în inconștient.

Limbajul este exemplul clar care se poate da în vederea dobândirii unei idei despre această diferență de mentalitate, deoarece se pretează la un studiu direct și detaliat al observației.

Să luăm de exemplu limbajul. Este o certitudine faptul că omul trebuie să posede și să transmită în întregime noua calitate de a interpreta un limbaj, legată de inteligență și de nevoia de a exprima gândurile, pentru cooperare socială. Dar nu există un limbaj anume definit. Omul nu „vorbește o limbă" doar pentru că crește; ca un câine mic, care, în orice parte a lumii, chiar dacă este izolat de alți câini, latră. Limbajul apare încetul cu încetul și se va dezvolta tocmai în era inertă și inconștientă a copilăriei timpurii. La doi ani sau doi ani și trei luni copilul vorbește distinct și reproduce cu precizie limba pe care o vorbesc cei din jur. Nu reproduce ereditar limba tatălui și a mamei. De fapt, dacă un copil este înstrăinat de părinții săi și de poporul său, fiind plasat într-o altă țară în care se vorbește o altă limbă, își asumă limba locului în care se află. [...][6]

Prin urmare, limbajul se dezvoltă de la zero de la copilul însuși. Îl dezvoltă în mod natural, da, adică are această putere ereditară, dar se dezvoltă prin sine, în sine, preluându-l din mediul înconjurător. Nimic nu este mai interesant decât recentele studii de psihologie privind observațiile exacte ale dezvoltării limbajului la copii.

Copiii absorb limbajul, cu siguranță inconștient, într-un mod gramatical; și, deși acesta rămâne aparent inert pentru o lungă perioadă de timp, dintr-o dată (sau mai degrabă în aproximativ doi ani și trei luni), apare un fenomen aproape exploziv al exprimării unui limbaj deja complet format. Astfel, a avut loc o dezvoltare internă îndelungată, în care cel mic nu a putut să se exprime. Prelucra tot limbajul în misterele inconștientului său, cu regulile care pun cuvintele în ordinea gramaticală necesară pentru a exprima gândirea. Asta se întâmplă copiilor, în raportare la toate limbile posibile.

Cele mai simple, cum ar fi cele ale anumitor triburi africane, și cele mai complicate, cum ar fi germana sau rusa, sunt toate absorbite exact în aceeași perioadă de timp; și în fiecare rasă copilul începe să vorbească în jurul vârstei de doi ani. Acesta a fost, cu siguranță, cazul și în trecut. Copiii romani vor fi vorbit acea limbă latină atât de complicată în cazurile și declinările ei și atât de greu de învățat de tinerii din vremurile noastre care frecventează liceul; și, în India, copiii mici vor fi vorbit sanscrita, ceea ce este o dificultate aproape insuperabilă pentru erudiții de astăzi.[7] [...] **Maria Montessori, la mente Del bambino**

[6] Dr. Montessori, The absorbent mind, 1949
[7] Dr. Montessori The absorbent mind, 1949)

1.4. Proiecte în educația adulților inspirate de metodologia Montessori

Principiile minții absorbante pot fi aplicate în faza inițială și în timpul procesului de învățare a adulților, atât în raport cu mediul de învățare, dar mai ales cu motivația și primirea, orientarea cursanților, iar studiile sunt doar la început: mai sunt multe de studiat și experimentat.

Abordarea proiectului MOMA[8], de exemplu, se bazează pe efortul de a demonta ipotezele tradiționale cum ar fi faptul că Montessori are doar caracteristici adecvate pentru implicarea grupurilor țintă vulnerabile în sistemele de educație formală. În ultimii ani și în termenii exprimați de pedagogia socială, aceste probleme au fost clar exprimate de Paulo Freire în importanta lucrare „Pedagogia celor oprimați". Concluziile lui Freire[9] sunt în favoarea aplicării unei pedagogii specifice și a unei predări „speciale" menite să facă aceste obstacole mai puțin evidente și să creeze un mediu de învățare capabil să răspundă nevoilor adulților. Tradiția educațională arată că provocările ridicate de predarea incluzivă sunt clare și evidente pentru autori și pedagogi (Knowls și colab.). În consecvență, potențiala revoluție a metodelor în ceea ce privește prevenirea riscurilor unei abordări didactice care nu este dedicată adulților se poate dovedi a fi doar teoretică. Prin urmare, proiectul MOMA a avut ambiția de a prelua concluzii stabilite și testate – cele ale predării Montessori – și de a sugera o schimbare în obiectivele verticale și orizontale: a schimba destinatarii, care devin adulții; a schimba perspectiva și a defini conținutul în termeni de „învățare pe tot parcursul vieții". Ipotezele care stau la baza acestui proiect se bazează, prin urmare, pe propunerea pentru o aplicare eficientă a predării Mariei și lui Alice la grupurile țintă vulnerabile. În mod firesc, Metoda Montessori trebuie gândită într-un context diferit, mai ales ținând cont de influența pe care comunicarea socială și tehnologiile le au și în noile căi de cercetare ne arată calea.

Aici se află munca viitoare a cercetătorilor care doresc să creeze noi căi inspirate din metoda Mariei Montessori, încercând să afle în ce măsură studiile ei, teoriile și realizările ei sunt aplicate în învățarea adulților dintr-o perspectivă a învățării pe tot parcursul vieții.

[8] https://www.montesca.eu/wp-content/uploads/2015/06/MOMA-MANUAL_IT.pdf
[9] P. Freire, La pedagogia degli oppressi, BO, Feltrinelli, 1968

PRINCIPIUL 2: MEDIUL DE ÎNVĂȚARE

În utilizarea metodei Montessori, fie pentru copii, fie pentru adulți, mediul de învățare are un rol crucial, care trebuie luat în considerare de către profesor.

Mediul de învățare se referă atât la contextul fizic, cât și la cel emoțional pentru a îmbunătăți rezultatele, pentru a face învățarea un proces natural și a menține cursanții implicați în activitate.

Din moment ce elevii pot învăța într-o mare varietate de spații, cum ar fi locațiile în afara școlii și mediile în aer liber, expresia ,,mediul de învățare" este adesea folosită ca o alternativă mai potrivită decât clasă, care are conotații mai limitate și tradiționale - o cameră cu rânduri de bănci și o tablă. Deci, o responsabilitate crucială a profesorului este de a dezvolta un mediu de învățare în care elevii să se simtă motivați să învețe în cadrul unei săli de clasă sigure. În ceea ce privește spațiul fizic, există numeroase studii care arată că o amplasare mai puțin aglomerată, curată și ergonomică a mobilierului și a materialelor de învățare curăță mintea de stres și o pregătește pentru învățare.

În ceea ce privește mediul emoțional, este important să ne concentrăm pe crearea unui spațiu sigur și deschis pentru elevi. Un mediu de învățare pozitiv ar trebui să fie: un loc sigur în care elevii se simt confortabil, o atmosferă activă, antrenantă în care un instructor și cursanții pot comunica liber și eficient. [10]

Oamenii primesc în mod natural informațiile mai ușor atunci când se simt în largul lor. Stresul nu numai că ne împiedică învățarea, ci chiar ne face să uităm ceea ce am învățat înainte. Având în vedere că vorbim despre învățarea adulților, comunicarea deschisă nu este doar cea mai bună opțiune, ci și cheia pentru a-i face să se simtă auziți.

Prin modelarea și încurajarea unui mediu sigur și a unor reguli eficiente, cursanții se simt motivați să învețe și să se ajute reciproc.

2.1. Spațiul de învățare

Mediul de învățare Montessori este unic, caracterizat printr-o abordare centrată pe elev, care permite elevilor să gestioneze timpul, să aleagă pentru ei înșiși, să se organizeze și să își dezvolte mecanismele de autoreglare într-un context de grup. Această dezvoltare a autogestionării independente este crucială pentru succes.

Ideea lui Montessori despre mediul pregătit a fost că toate cu câte elevul intră în contact ar facilita și maximiza învățarea și explorarea independentă. Acest mediu bine ordonat are multă mișcare și activitate. Elevii sunt liberi să își aleagă activitățile. Aici, ei experimentează o combinație de libertate și autodisciplină, ghidați de mediu.

[10] How To Create A Positive eLearning Environment With Animation, https://elearningindustry.com/create-positive-elearning-environment-with-animation, accessed on 24 December 2020

Scopul mediului Montessori este de a dezvolta întreaga personalitate a cursantului, nu doar intelectul său. Prin îndrumarea elevului prin cele cinci domenii ale curriculumului Montessori (viață practică, activități senzoriale, limbă, matematică și discipline culturale), el are structura care se află în fruntea activității creative într-o sală de clasă Montessori. Deci, mediul trebuie să ofere elevului posibilitatea de a alege ce face. Mobilierul Montessori ar trebui să fie așezat într-un plan deschis care să încurajeze cursanții să se deplaseze dintr-o zonă în alta pentru a învăța. Camera ar trebui să aibă multă iluminare naturală, de preferință cu cel puțin doi pereți orientați spre mediul natural în aer liber. De asemenea, ar trebui să existe o ușă deschisă, astfel încât cursanții să poată intra și ieși după cum doresc. În loc de iluminat fluorescent dur, se vor utiliza veioze blânde sau veioze de masă pentru a completa lumina soarelui natural și pentru a vă face spațiul Montessori să se simtă ca acasă.

Cu alte cuvinte, unele dintre elementele cheie care ar defini mediul Montessori sunt: materiale naturale în loc de materiale sintetice (folosiți cel mai bine lumina naturală, folosiți culori bânde, lemn - evitați plasticul și zonele supra-îngrămădite), renunțați la punctele focale rigide, fixe (organizați un mediu de învățare fluid - evitați ca profesorul să fie singurul punct focal sau să orientați tot mobilierul spre o tablă, de exemplu), materiale de învățare accesibile (permiteți cursanților să își aleagă liber resursele de interes, asigurați-vă că încurajați creativitatea) [11]

2.2. Organizarea sălii de clasă Montessori. Conceptul amestecării vârstelor si a nivelelor

În sala de clasă Montessori, există spații adecvate pentru activități de grup și individuale. În ele, elevul își poate dezvolta și îmbunătăți abilitățile. Toate zonele sunt destinate anumitor scopuri în clasă. Există rafturi sau mese cu o varietate de materiale atractive.

Unul dintre primele lucruri pe care le observați când vă plimbați într-o zonă de învățare Montessori este că spațiile nu sunt împărțite în funcție de vârstă. Veți vedea cursanți de diferite vârste lucrând împreună și socializând eficient.

Într-o sală de clasă Montessori, cursanții activează într-o structură echilibrată de libertăți și responsabilități, liberi să-și urmeze inspirația cu o muncă care le stimulează și le satisface motivația interioară, rămânând în același timp responsabili pentru abordarea directă a muncii dificile. Conceptul de vârste mixte promovează o atmosferă de cooperare, lucru în echipă și predare de la

[11] The Montessori classroom: inspired design, https://montessoriacademy.com.au/montessori-classroom-design/

egal la egal. Proiectarea materialelor și structura sarcinilor îi conduc pe cursanți către dezvoltarea autodisciplinării.

În ceea ce privește educația adulților utilizând principiile Montessori, mediul mixt de învățare ar putea fi obținut prin amestecarea cursanților de diferite niveluri pentru ca cei mai puțin experimentați să poată învăța de la cei mai experimentați. În același timp, sunt îmbunătățite abilitățile de coaching, precum și cooperarea și înțelegerea reciprocă între cursanți.

2.3. Resources

În procesul de învățare, mâna care operează creierul creează învățarea. Montessori a numit mâna „instrumentul inteligenței". Unul dintre principiile educaționale Montessori este că nu ar trebui să dăm niciodată creierului mai mult decât îi dăm mâinii. [12]

Resursele disponibile într-o clasă Montessori pentru adulți ar trebui să fie afișate la îndemâna tuturor participanților. Aceste materiale nu sunt destinate formatorului, ci adulților care participă la curs. Ar trebui să fie afișate în funcție de interesele lor. Materialele pe care participanții le vor folosi ar trebui proiectate special, ceea ce i-ar stimula să se angajeze în activități de învățare alese liber.

Resursele ar trebui puse pe rafturi deschise, vizibile pentru toți participanții și grupate pe toate cele cinci domenii de dezvoltare: viață practică, limbaj, matematică, dezvoltare culturală și viață senzorială. Fiecare resursă trebuie să aibă locul său de fiecare dată. Aceste materiale reprezintă programa pe care instructorul dorește să o prezinte, oferind posibilitatea adulților de a lucra independent, cu mare plăcere și interes, stimulându-le astfel atenția și autocontrolul.

[12] Paula Polk Lillard (7 September 2011). Montessori Today: A Comprehensive Approach to Education from Birth to Adulthood. Knopf Doubleday Publishing Group. p. 27.ISBN 978-0-307-76132-3.

Adultul este liber să aleagă orice material care i-a fost prezentat și, după ce a obținut informații, ar trebui să le pună la loc. Pentru a le trezi interesul, acest material ar trebui să conțină forme noi, complexe, pentru a-și dezvolta inteligența și echilibrul fizic.

Următoarele materiale ar putea fi utilizate într-o clasă Montessori pentru adulți: dicționare și enciclopedii în engleză care reprezintă primele materiale din care adultul își poate forma o imagine holistică asupra limbii pe care o studiază și pe care ar putea să le folosească pentru a căuta semnificația cuvintelor noi și a-și îmbunătățiți vocabularul. De asemenea, pot vedea pronunția cuvintelor noi. De mare ajutor ar putea fi ziarele și revistele englezești, care ar putea fi folosite pentru dezvoltarea abilităților de citire și înțelegere.

O varietate de resurse online ar putea fi, de asemenea, oferite pe un computer, care ar putea fi de ajutor pentru îmbunătățirea vocabularului, învățând noi expresii. Pot fi afișate și romane, nu numai de la scriitori populari britanici și americani, ci și cărți despre istorie, știință, arte, filosofie, astfel, cursanții își pot lărgi cunoștințele culturale. Nu există o limită de timp pentru un cursant adult din clasa Montessori, pentru orice material. Se pot folosi atâta timp cât aceștia sunt motivați să le folosească. Li se oferă libertatea de alegere într-un mediu adecvat pentru a-și satisface propriile nevoi.

Aceste materiale oferă și posibilitatea autoevaluării. Adulții trebuie să respecte, de asemenea, diversitatea culturală și libertatea de explorare. În acest mediu, adulții pot explora activ materialele, dar pot interacționa cu ceilalți adulți schimbând idei și purtând conversații despre subiectul pe care l-au studiat.

Toate aceste resurse formează o parte importantă a unei clase Montessori. Acestea pot duce la dezvoltarea abilităților lingvistice și a motivației cursantului.

2.4. Managementul spațiului

Sarcina unui profesor într-o clasă Montessori este de a sprijini, de a coordona și de a conduce activitatea adultului. Instructorul deține rolul de ghid. El / Ea asigură și conduce utilizarea mijloacelor educaționale, clarifică și facilitează fiecare tip de activitate pe care adultul alege să o desfășoare în

timpul orei. El / ea reduce, de asemenea, pierderea de timp, ghidează dacă există un anumit dezechilibru care apare în activitatea adultului.

Spațiul dintr-o clasă Montessori are o dimensiune diferită, spre deosebire de educația tradițională. Aranjarea mobilierului și a resurselor este în funcție de domeniile de dezvoltare și permite fiecărui adult să aleagă cu ușurință zona din care dorește să facă o aprofundare. De asemenea, dintr-o perspectivă pedagogică, piesele de mobilier și resursele trebuie instalate și așezate în conformitate cu obiectivele educaționale pe care formatorul dorește să le aibă.

Spațiul educațional dintr-o clasă Montessori urmează câteva linii directoare: simplitate, funcționalitate, durabilitate și modularitate. Toate aceste atribute oferă autonomie funcțională adulților și, de asemenea, posibilitatea de a organiza activitatea educațională în conformitate cu educația Montessori, adică pe zone de dezvoltare.

PRINCIPIUL 3: EXPERIMENTARE ȘI EXPLORARE

Este unanim acceptat că din moment ce oamenii sunt atât de diferiți, ei răspund mai bine la abordări diferite, preferând unele în detrimentul altora. Prin urmare, există diferite stiluri de învățare care corespund profilurilor diferite ale oamenilor și de aceea profesorii trebuie să fie conștienți de reacțiile elevilor lor cu privire la modul în care procesează informații în clasă.

O clasificare a cursanților îi împarte în: cursanți vizuali (oameni care trebuie să vadă imagini și grafice pentru a înțelege informațiile), cursanți auditivi (oameni care au nevoie să audă informațiile care le sunt date) și cursanți kinestezici (oameni care trebuie să fie direct implicați în activitate, pentru a înțelege informațiile), logico-matematici (aceștia sunt oameni metodici care gândesc în ordine logică), social-interpersonali (comunică bine cu ceilalți și le place să discute idei și să rezolve probleme în grup) și solitar-intrapersonali (acești oameni preferă să lucreze singuri într-un mediu liniștit). Prin urmare, nu este o surpriză faptul că oamenii nu pot fi abordați în același mod într-un context de învățare.

Având în vedere aceste diferențe, au evoluat câteva modele și teorii educaționale care urmăresc să explice și să ghideze profesioniștii din educație în activitatea lor de profesori și / sau formatori de adulți.

Unele modele au fost create precum modelul 70/20/10 care constă din 4 pași de învățare: empirică, referențială, relațională și formală, iar acest model este special axat pe învățarea în cadrul organizațiilor. Acest model se bazează pe ideea că 70% din învățare rezultă din activități de lucru de zi cu zi, 20% rezultă din relațiile cu ceilalți (observarea oamenilor și ideilor) și 10% din educația formală. Există, de asemenea, teoriile de învățare VARK și Kolb, special axate pe învățarea în cadrul organizațiilor. Această ultimă teorie a fost creată de profesorul David Kolb în 1984, care a dezvoltat un ciclu de învățare experiențială. [13]

3.1. Activități practice Montessori care pot fi folosite în învățarea adulților

După cum am văzut, metoda Montessori se bazează pe cinci principii: respectul pentru copil, mintea absorbantă, perioadele sensibile, mediul pregătit și autoeducarea - și a fost dezvoltată având ca punct de plecare observarea copiilor și faptul acceptat că orice individ este diferit și trebuie respectat ca atare. Aceștia sunt interesați de lucruri diferite, învață în moduri diferite, în ritm diferit și aceste diferențe trebuie respectate pentru ca educația să aibă succes.

Credem că acesta este motivul pentru care metoda poate fi adaptată pentru a preda adulților, presupunând că profesorii dezvoltă activități care se adaptează fiecărui tip de cursant și, până acum, știm că un mediu de învățare diversificat este cel mai bun mod de a obține succes în educație. Cu cât sunt mai variate activitățile pe care le folosim cu atât mai bine reacționează cursanții și cu atât mai

[13] VAK Learning Styles Self Assessment Questionnaire – BusinessBalls.com. Businessballs.com. (2020).Retrieved 26 December 2020, from https://www.businessballs.com/self-awareness/vak-learning-styles/.

bine învață și își îmbunătățesc abilitățile.

3.2. Pregătirea scenei

Prima sarcină a profesorului este de a identifica profilurile cursanților prezenți într-un anumit grup, ținând totuși cont de faptul că aceștia pot avea caracteristici specifice mai multor profiluri.

Observația (una dintre ideile cheie din spatele Metodei Montessori) este esențială în acest proces de identificare și, evident, aceasta se face zilnic și îi permite profesorului să adapteze activitățile ca fiind un proces interactiv continuu cu grupul. Alte instrumente precum chestionarele pot fi, de asemenea, utilizate pentru a înțelege mai bine tipul de învățare, nevoile și preferințele cursanților, cum ar fi, de exemplu, chestionarele VAK.

Odată ce profesorul cunoaște tipul de cursanți prezenți într-un grup, este timpul să pregătească lecții și activități.

Pe baza principiului mediului pregătit, primul pas este să fie întotdeauna camera amenajată în funcție de tipul de activitate care urmează să fie desfășurată, de exemplu: oameni care stau în grupuri de 3 sau 4, temă de grup care permite interacțiunea dintre cursanți sau având o configurație în formă de U dacă există o dezbatere planificată. Acest lucru permite oamenilor să îi vadă pe toți în timpul activităților.

Acum este timpul să ne gândim la diferite activități de experimentare și explorare care vizează implicarea tuturor cursanților în procesul de învățare într-un mod motivant și atrăgător pentru ei.

3.3. Activități în viața reală

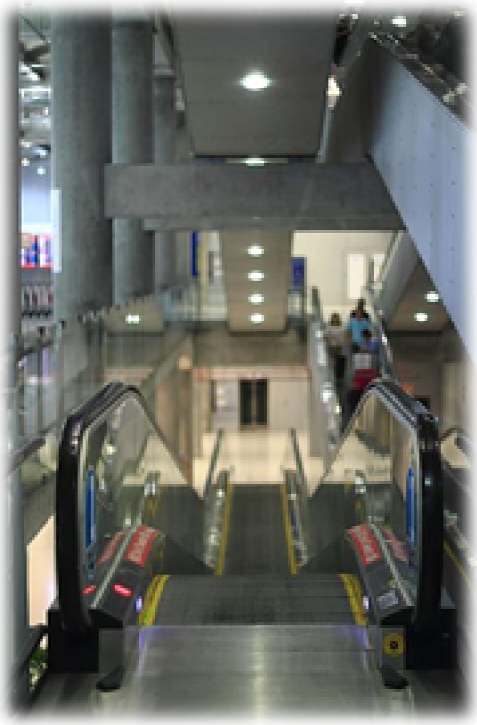

Întrucât Metoda Montessori acordă importanță rezolvării problemelor pentru a îmbunătăți comportamentul independent, o activitate precum jocul de rol poate fi foarte utilă în predarea unei limbi străine adulților. Acest lucru se poate face prin simulări de situații din viața reală, de exemplu, mergând la cumpărături, mergând la restaurant, mergând la bancă, mergând la serviciile de imigrare, la serviciile sociale. Elevilor li se oferă un set de vocabular specific și câteva instrucțiuni de conversație și li se permite să aleagă rolul pe care îl va juca fiecare, li se acordă timp pentru a se pregăti și, în cele din urmă, vor juca rolul în fața grupului. Acest tip de activitate ajută la creșterea încrederii, la dezvoltarea abilităților de vorbire, le permite să interacționeze unii cu alții, să învețe unii de la alții, unii vor prelua conducerea și îi vor ajuta pe ceilalți, iar performanța lor poate fi evaluată de întregul grup din cameră.

Jocurile pot fi folosite pentru a preda, de exemplu, vocabularul, deoarece au acel ceva care poate atrage toată lumea: imagini (atrăgătoare pentru cursanții vizuali), sunete (atrăgătoare pentru cursanții auditivi) și, de obicei, oamenii învață fără să-și dea seama că învață.

3.4. Activități care dezvoltă capacitățile de ascultare și scriere

A-i pune pe cursanți să urmărească filme în clasă și apoi să le dezbată, să asculte cântece și apoi să scrie o melodie pe cont propriu este o activitate interesantă care îi va atrage pe cursanți și îi va ajuta să-și îmbunătățească abilitățile de înțelegere și abilitățile de scriere.

Cu grupuri mai avansate de cursanți care învață o limbă străină, traducerea este un instrument util, deoarece permite mai multe activități. Grupul este împărțit în 3 sau 4 grupuri diferite și li se oferă același text de tradus. După finalizarea acestei prime sarcini, ei vor face schimb de traduceri și fiecare grup discută despre traducerile celuilalt. Ei pot corecta greșelile, îmbunătăți traducerea și își pot prezenta punctele de vedere întregii clase. În cele din urmă, vor încerca să vină cu o singură versiune finală a traducerii. Acest tip de activitate se bazează pe principiul autoeducației, oamenii pot învăța singuri atunci când sunt implicați și pot învăța și de la ceilalți.

3.5. Activități care dezvoltă fluența, creativitatea și gândirea critică

Un exemplu de activitate de experimentare este ca participanții să prezinte un subiect în fața întregii clase. Aceștia pot alege o pictură pe care să o descrie (acest lucru va atrage cursanții atașați de artă), o țară pe care au vizitat-o, pot face un curs de gătit, pregătind un fel de mâncare tradițională și având întregul grup să-l deguste și să-l comenteze.

Prin dezvoltarea independenței la elevi, metoda Montessori intenționează, de asemenea, să promoveze extinderea creativității și a gândirii critice. Având în vedere acest lucru, accentul ar trebui pus pe imaginație și pe extinderea capacității individului de a formula un argument sau raționament. Raționamentul, capacitatea de a apăra acel raționament și procesul utilizat pentru a-l crea ar trebui să fie principalele probleme legate de procesul de învățare în această etapă.

Dezbaterile îi stimulează pe oameni dacă subiectul este suficient de controversat și le permite să interacționeze între ei fiind o posibilitate de a-i avea pe toți din sală implicați. Grupul poate fi împărțit în 2 subgrupuri, li se oferă un subiect și trebuie să vină cu o listă de puncte pe care doresc să le expună. Unul dintre studenți poate fi numit coordonator al dezbaterii.

3.6. În afara clasei

Activitățile în afara școlii, cum ar fi excursiile școlare, ar putea fi un instrument foarte important, deoarece pot promova dezvoltarea personală, independența și încrederea în sine. De exemplu: o vizită la un muzeu în care fiecare ar alege o anumită formă de artă, fie picturi, fie sculpturi și ar colecta fotografii și orice fel de informații despre acesta. Mai departe, cursantul va cerceta, explorând contextul istoric și artistic al acestei piese, povestea din spatele ei și fapte interesante și curioase despre aceasta. Apoi rezultatul va putea fi prezentat prin PowerPoint, postere, videoclipuri, jocuri de rol etc.

Deoarece unele dintre principalele preocupări ale civilizației noastre sunt problemele de mediu, acestea ar trebui aduse la clasă subliniind importanța conservării mediilor naturale ca prioritate pentru supraviețuirea și bunăstarea noastră. În acest sens, o excursie într-un loc din mediul rural, unde natura este factorul dominant ar putea fi utilizată pentru a dezvolta această mentalitate.

Ca urmare a acestui contact cu natura, strategia ar fi să conducă cursanții în scrierea poeziilor de tip Haiku. Aceste poezii sunt formate din trei rânduri scurte și datează din secolul al IX-lea.[14] Ele sunt considerate mai mult decât simple poezii, deoarece își propun să facă individul să reflecte asupra existenței însăși prin contemplarea lumii fizice. La final, cititorul ar trebui să fie profund atins de mesaj. Așadar, după ce au fost familiarizați cu originea și caracteristicile acestor poezii, împreună cu exemple, cursanții ar putea forma grupuri de trei și ar scrie poezii Haiku înconjurați de natură. Toate grupurile ar fi invitate să împărtășească rezultatul și să vorbească despre impactul acestei activități în viziunea lor asupra lumii.

[14] Your dictionary (2020, December 17). Examples of Haiku Poems: Traditional and Modern. https://examples.yourdictionary.com/examples-of-haiku-poems.html

3.7. Folosirea video și editării

Împărtășirea procedurilor și experiențelor practice și învățarea din aceasta este, de asemenea, o altă posibilitate inspirată din metoda Montessori. Știm cu toții cât de impactantă este tema „Alimentația" în viața noastră. În primul rând, pentru că este o chestiune de supraviețuire. În al doilea rând, de-a lungul timpului, mâncarea s-a dovedit întotdeauna a fi cel mai bun motiv pentru adunări, sărbători sau evenimente sociale. Mâncarea promovează bucuria, comfortul fizic și emoțional și oferă hrană sufletelor și corpurilor noastre. Prin urmare, cursanții sunt entuziasmați să se angajeze în schimbul de experiențe culinare sau chiar abilități practice.

Pentru a face acest lucru într-un mediu comfortabil și prietenos, folosind instrumentele necesare, cursanții sunt invitați să se filmeze singuri acasă, arătându-și abilitățile culinare. Rezultatul trebuie să fie o rețetă pe care să o împărtășească cu restul clasei, unde fiecare pas este explicat în mod clar, începând cu descrierea tuturor ingredientelor necesare și tehnicilor de preparare utilizate pe tot parcursul activității. Aceste videoclipuri conduc în mod normal la discuția despre proceduri, sfaturi, schimb de idei și rețete și permit chiar și celor mai puțin exuberanți elevi să se angajeze în discuție, promovându-le încrederea în sine și stima de sine.

3.8. Rolul muzicii în clasă

Fiind un limbaj universal, muzica a jucat un rol important în învățarea limbilor străine, fie în sălile de clasă, fie chiar în mediile de auto-învățare. Efectul sunetelor muzicale asupra oamenilor le permite să acceseze o gamă întreagă de sentimente care pot merge de la tristețe la fericire pură, influențându-le starea de spirit sau chiar ajutându-i în momente dificile. Având în vedere acest lucru, muzica poate fi o sursă de divertisment sau reflecție adusă în clasă, făcând o diferență notabilă ambienței generale, invitând discuții despre sentimente și amintiri evocate de o anumită melodie, care ar putea fi împărtășite.

Invitarea cursanților să facă brainstorming la ascultarea melodiei Platoon - *Adagio for Strings*[15] va avea cu siguranță un efect complet diferit decât să facă același lucru cu *Eye of the Tiger*[16]. Deci,

[15]Nikhil Newse. (2020, December 17). Platoon Soundtrack – Adagio for Strings [Video]. YouTube.

melodia trebuie aleasă în funcție de starea de spirit pe care intenționați să o promovați în sala de clasă pentru a permite dezvoltarea eficientă a competențelor de învățare care doriți să fie dobândite. Melodii precum *What if* de la *Coldplay*[17] sunt o opțiune interesantă pentru a promova competențele lingvistice, pentru a specula situații neobișnuite sau imposibile, introduse prin expresia „What if ...?". Puteți utiliza expresia pentru a face brainstorming la început, la un exercițiu de ascultare și de umplere a timpilor intermediari sau pentru a finaliza cu un exercițiu de vorbire, promovând o discuție la clasă despre ideile transmise de versurile cântecului și corelându-le cu experiența propriilor cursanți.

Partajarea informațiilor este, de asemenea, o formă de dezvoltare a încrederii în sine și a încrederii în ceilalți. Așadar, a permite cursanților să lucreze în perechi comparând informații este o altă strategie care ar putea fi inspirată de Montessori. În acest fel, fiecare membru ar avea un text cu informații incomplete care trebuie completate prin adresarea de întrebări partenerului. Rezultatul va fi apoi împărtășit pentru a verifica informațiile și versiunea completă ar fi citită pentru a finaliza sarcina.

Concluzie

După cum am văzut, acestea sunt scurte exemple de activități de experimentare și explorare care pot fi utilizate cu un grup de cursanți în așa fel încât să își îmbunătățească abilitățile de vorbire și scriere atunci când învață o limbă străină, dar, în același timp, să le permită să își îmbunătățească și abilitățile interpersonale, deoarece majoritatea celor care au fost prezentate aici implică munca în echipă. În acest sens, cursul de limbă străină stabilește calea pentru dezvoltarea individului nu numai în ceea ce privește limba în sine, ci cel mai important creșterea încrederii în sine; stima de sine și independența. În general, este cursul în care indivizii pot fi instruiți pentru a fi ființe umane mai bune, mai calificați și pentru a deveni cetățeni mai buni ai lumii.

https://youtu.be/kRCubAtPiKg

[16]Survivor Band. (2020, December 17). Survivor – Eye of the Tiger [Video].YouTube. https://youtu.be/btPJPFnesV4

[17]Stephen Fiske. (2020, December 17). Cold Play – What if [Video].YouTube. https://youtu.be/FdD6RMICpfg

PRINCIPIUL 4:OBSERVAȚIA

Introducere

Unul dintre cele mai vitale instrumente didactice disponibile profesorilor Montessori este observarea. Abilitățile de observare aplicate științific permit educatorului să evalueze situații, cursanți și strategii fără judecată. Observarea este o componentă critică a planificării lecțiilor și a managementului clasei.

Când educă adulții, pentru a avea ocazia de a observa, formatorii trebuie să aibă un comportament specific. Unii educatori și formatori, uneori inconștient și neintenționat, tind să se aducă în centrul mediului de învățare prin direcționarea și impunerea de soluții și instrucțiuni în loc să permită participanților să descopere propriile lor soluții.

Conform Metodei Montessori de educare, formatorul pentru adulți trebuie să fie capabil să facă un pas înapoi, pentru a încuraja ideea de a ajunge la soluție în rândul cursanților, ținând cont de ceea ce știau adulții înainte de începerea activității și la ce se așteaptă să știe după ce se termină.

Prin observație educatorii pot afla mai multe despre cursant dintr-o perspectivă științifică și obiectivă. Aceasta este, de asemenea, o modalitate de a consolida elaborarea programelor de formare, conectarea formatorului cu studenții și dintre ei.

4.1. Dezvoltarea unei metode care permite formatorului să urmărească progresul adultului care învață

Maria Montessori, într-o celebră prelegere din Londra, a spus odată: „Plantele pot fi ajutate udându-le și fertilizându-le, dar acest lucru nu este suficient“. Dacă copilul este dotat cu această mare putere a imaginației, acesta trebuie pus în relație cu ceva - astfel încât să se poată exprima în interacțiunea cu mediul. Copilul are un depozit excelent de energii depuse, care trebuie folosite.

Toate imaginile, impresiile pe care oamenii le adună din mediul înconjurător sunt adunate prin inteligență și înmagazinate pentru o utilizare ulterioară. Prin urmare, mintea omului se extinde și capătă o formă precisă și se poate spune că această lucrare practică este esențială pentru construirea și organizarea lumii imaginative[18]. Conceptul și practicile pedagogiei imaginației au fost studiate de către Montessori, dar și de alții, de filosoful austriac Rudolf Steiner, care a scris pe larg despre natura „imaginației” și a „educației imaginative”.

[18] Montessori, Maria, The Montessori Method, New York, USA, 1914

Ideea „cultivării" naturii dezvoltărilor gândirii imaginative ale adultului în cadrul activităților educaționale este o modalitate excelentă prin care profesorul poate observa rezultatele cursanților adulți care nu au ocazia (nu întotdeauna cel puțin) de a observa progresul lor.

Conform studiilor recente, șapte metode de predare („dramă", „explorare", „ storytelling", „rutină", „arte", „discuție" și „empatie"), înrădăcinate în principal în ultimele concluzii ale lui Montessori și Steiner[19], pot fi considerate metode de formare a unor mijloace puternice pentru conectarea adulților cu dezvoltarea spiritual-estetică, intelectuală și fizică. Abordarea imaginativă și consecința considerării predării ca rezultat al mai multor fațete ale experienței umane au fost întotdeauna specifice unei viziuni holistice a educației[20]. Montessori a văzut că copiii au nevoie de mai mult decât doar dezvoltare intelectuală. Cu toate acestea, alții ca Steiner, urmând și folosind tradiția holistică, s-au dovedit deosebit de semnificativi pentru dezvoltarea unei filozofii și metode educaționale holistice. Cele șapte etape („dramă", „explorare", „storytelling", „rutină", „arte", „discuție" și „empatie") aplicate adulților reprezintă un fel de indicație curriculară care permite profesorului să aibă o viziune clară a progresului educațional.

Șapte pași pentru observarea progresului adulților care învață

Pasul 1 Intro: Conceptul explorat de acest exercițiu este utilizarea unei analize programate a abordării educaționale imaginative, pentru observarea rezultatului și a progresului cognitiv al adulților cu nevoi specifice de învățare. Cei șapte pași („dramă", „explorare", „ storytelling", „rutină", „arte", „discuție" și „empatie") vor fi analizați în șapte scheme de monitorizare - SM - care trebuie finalizate pentru fiecare adult, cu rezultatul activităților descrise mai sus. SM sunt finalizate la începutul cursului, la jumătatea parcursului și la sfârșit.

Pasul 2: Exercițiile sunt simple și foarte scurte. Pentru fiecare dintre ele, profesorul trebuie să scrie un scurt comentariu (două rânduri) despre reacțiile și răspunsul cursanților. Exercițiu de dramă, explorare, storytelling, rutină, artă, discuție și empatie.

[19] Oswald, Paul, Die Pädagogik Maria Montessoris und Rudolf Steiners. Zu dem Aufsatz von H. Kallert/E.-M. Schleuning/Ch. Illert in Heft 5/1984 der „Zeitschrift für Pädagogik" Zeitschrift für Pädagogik 31 (1985) 3, S. 385-396

[20] Miller L., Urwin, C. (1999). International Journal of Infant Observation and Its Applications (1997). L. Miller. Editorial: The birth of a new journal. Vol. 1, No. 1, pp. 3–9. Child Psychology and Psychiatry Review, 4(2), 93-96.

a. Dramă

Alegerea unui personaj dintr-un roman citit recent (sau citit în trecut), dar și, în funcție de natura conținutului de învățare al cursului, un om de știință sau un avocat și interpretarea unora dintre trăsăturile lor. (Fiind protagonist timp de cinci minute)

b. Explorare

Explică și descrie ceva nou, ceva ce tocmai ai învățat.

c. Storytelling

Spune o poveste amuzantă sau dramatică pe care ai citit-o în ziar sau pe care ai trăit-o personal.

d. Rutină

Spune și explică cum ai folosit ceva pe care l-ai învățat în timpul cursului, aplicat în viața de zi cu zi.

e. Artă

Scrie câteva versuri pe un subiect primit de la profesor/formator/facilitator.

f. Discuție

Un cursant începe cu o opinie despre ceva (orice); Despre ... .Cred că ... ..; ceilalți, formând un cerc, la rândul lor trebuie să-și exprime opiniile contrazicând părerea exprimată de colegul care tocmai a vorbit.

g. Empatie

Exprimă o părere despre dificultățile întâmpinate de colegii tăi în timpul cursului.

Pasul 3: Schema de Monitorizare (SM)

Domenii: Abilitatea de a povesti, empatie, exprimarea opiniei, descoperire

Punct de plecare: (0-10)

Intermediar: (0-10)

Final (0-10)

Comentarii despre imaginație

Punct de plecare (0-10)

Intermediar (0-10),

inal (0-10) [21]

4.2. Crearea unui „calendar" de învățare personal

Autoreglarea și abordarea personalizată a educației sunt repere în Metoda Montessori. Ideea orientativă este de a asigura o abordare personalizată a educației pentru a promova diferențele între stilurile de învățare. Tehnologiile pot funcționa pentru a sprijini procesul de personalizare a învățării. Dezbaterea despre rolul dispozitivelor și modelelor TIC întâlnește tema așa-numitei „învățări omniprezente" și diferența față de clasa „clasică" și abordările orientate spre cărți pentru învățare.

Procesele de învățare omniprezente pot susține abordarea Montessori adresată adulților,

[21] https://www.ch-e.eu/files/content/downloads/Presse/MOMA%20MANUAL.pdf

permițând și facilitând un portofoliu personal și un calendar personal. La Villa Montesca, la începutul secolului XX, Alice Hallgarten și Maria Montessori au experimentat cu „Calendarul Montesca”[22] un portofoliu personal adresat copiilor care puteau „posta” experiențe și observații zilnice de învățare, dar și obiecte fizice (flori, pietre etc.).

Crearea Calendarului Montesca

Pasul 1: Pregătirea

Profesorul și cursantul adult negociază durata și organizarea subiectului selectat. În special, profesorul trebuie să faciliteze analiza problemelor și a punctelor critice care ar putea defavoriza participarea la activitățile de învățare.

Schema de negociere a criticilor (cursanții ar trebui să răspundă la următoarele întrebări)

- CÂND e învățarea benefică mie?
- CUM este învățarea benefică mie?
- UNDE e învățarea benefică mie?
- CE am la dispoziție pentru a beneficia de pe urma învățării?

Pasul 2 – Crearea unui calendar personal

Fiecare cursant va crea un calendar personal transparent, iar profesorii vor avea o schemă generală de activități negociate. Profesorul îi ajută pe cursanți să enumere resursele pe care le au pentru învățare și ce dispozitive le stau la dispoziție (tablete, laptopuri etc.), profesorul indică calendarul de

[22] http://www.montesca.it/calendar

învățare, definind lista sarcinilor pe care cursanții trebuie să le îndeplinească.

Să se gândească la ce ȘTIU (resurse de învățare și obiecte pe care cursantul le-a descoperit cu informații și cunoștințe despre tema cursului), la notițele MELE (adnotări personale și contribuții despre conținutul cursului), rezultatele MELE (feedback-ul la solicitările și sarcinile profesorului). problemele MELE (cu referire la dificultățile întâmpinate de cursanți în procesul de învățare, conținuturi neînțelese).

Pasul 3 – Discuție și dezbatere:

Un profesor Montessori ar trebui să le permită cursanților să învețe din propriile descoperiri și să tragă propriile concluzii. În loc să ofere adulților obiecte de învățare disponibile din care să găsească răspunsuri, profesorul Montessori îi întreabă cum ar rezolva problema, angajându-i activ în procesul de învățare și îmbunătățind abilitățile de gândire critică.

4.3. Învățare prin observare

Adulții pot învăța prin observație. O mare parte a învățării se întâmplă indirect, în principal prin procesul de a-i urmări și a-i imita pe ceilalți. În psihologie, aceasta este cunoscută sub numele de învățare observațională, care este un tip de învățare care are loc ca o funcție a observării, reținerii și replicării comportamentului altora. Învățarea observațională nu este același lucru cu imitarea pură a comportamentului altuia. Acest tip de învățare cuprinde, de asemenea, conceptul de evitare a comportamentului ca rezultat al unei alte persoane care se comportă într-un anumit mod, cu consecințe negative.

Activități observaționale în practică

Pasul 1

Profesorul prezintă un caz: „Există un loc de muncă vacant care vă poate permite să vă dezvoltați profesional în domeniul dvs. și vă poate face să câștigați mai mulți bani”. Cursanții vor trebui să scrie o scrisoare convingătoare în limba pentru care urmează cursuri în momentul de față, propunându-se ca cei mai buni candidați. Ei vor trebui să își sublinieze caracteristicile profesionale și personale, experiența lor în domeniu, calitățile și punctele lor forte. De asemenea, vor trebui să scrie ce provocări le poate reprezenta această oportunitate

Pasul 2

Profesorul va scrie scrisoarea corectă de cerere subliniind aspecte precum:

- faptul că scrisoarea reprezintă singura oportunitate de a se prezenta și de a demonstra concurența dintre cerințele locului de muncă și abilitățile și calificările celui care caută un loc de muncă

- importanța evidențierii de abilități specifice, experiențe și talente care fac din cel care aplică candidatul ideal pentru locul de muncă vizat

- faptul că scrisoarea poate fi, de asemenea, o oportunitate pentru aplicant de a-și demonstra capacitatea de a scrie, comunica și articula idei în mod eficient.

- o scrisoare bună va arăta angajatorului cum va beneficia de pe urma angajării celui care aplică, deci este important să subliniem ce competențe suplimentare va aduce candidatul cu el, menționând și domeniile în care aceste competențe ar putea fi considerate drept o „valoare adăugată".

De asemenea, este posibil să afișați câteva videoclipuri care să demonstreze cum să scrieți scrisoare correct, în a doua limbă, pe care adultul o învață în prezent.

Pasul 3

Cursanții își vor revizui sau rescrie scrisoarea originală, evaluând și procesul de învățare pe baza observației. Înainte de a rescrie scrisoarea, trebuie parcursă următoarea listă de verificare:

- Aspectul și includerea informațiilor esențiale
- Este o scrisoare originală mai degrabă o copie produsă în serie? Este scrisoarea clară?
- Este clară modalitatea în care angajatorul te poate contacta?
- Ți-ai semnat numele cu îndrăzneală și încredere?
- Sunt corecte stilul de scriere, ortografia, gramatica și sintaxa?
- Îi indică scrisoarea angajatorului de ce scrieți și îi atrage atenția încă din primul paragraf?
- Ați folosit verbe de acțiune?
- Este scrisoarea concisă și la obiect?
- Ați evitat detalii inutile și divagări autobiografice?
- Evită clișeele și ați minimizat utilizarea unor fraze precum „Simt" și „Cred", care tind să slăbească și să dilueze afirmațiile pe care le faceți despre dvs.?
- Tonul atrage cititorul. Este interesant? Ați citit-o din perspectiva angajatorului? Proiectează imaginea unei persoane pe care angajatorul ar dori să o cunoască mai bine? Etc ...

PRINCIPIUL 5: INDEPENDENȚA

"Nu ajutați niciodată un copil cu o sarcină la care simte că poate reuși singur." – Maria Montessori.

Adaptarea acestui principiu la grupul nostru țintă

Profesorii de limbi străine și formatorii de adulți și cursanții adulți (imigranți, tineri adulți care doresc să învețe limba țintă) sunt grupul țintă al acestui proiect, *Metoda Montessori în predarea celei de-a doua limbi la adulți*, proiect nr: 2019-1 -TR01-KA204-074258[23]. Putem spune că este întotdeauna un obiectiv al educației Montessori în săli de clasă să-l facă pe „cursant" independent și să poată face lucruri pentru propria persoană. Acest obiectiv poate fi realizat numai dacă oferim cursanților noștri posibilitatea de a se exprima și de a fi motivați să fie independenți și să învețe în ritmul propriu și fără impuneri.

Atunci când un cursant adult poate face lucruri pentru sine, îi crește încrederea în sine și este motivat să caute noi instrumente sau modalități de a învăța.

A fi independent pentru un adult înseamnă să poți păstra relații sociale și posibilitatea de a păstra un rol social în comunitate. Pentru a-și exprima corect autonomia, adulții trebuie să-și poată exprima abilitățile sociale[24]:

- Abilități legate de percepția socială (percepția exactă a celorlalți, de ex. experiențele sau intențiile lor, precum și înțelegerea și evaluarea corectă a situațiilor sociale).

- Sensibilitate socială, empatie și de-centrare interpersonală.

- Cunoașterea regulilor sociale și capacitatea de a se comporta corect în situații sociale.

- Capacitatea de a rezolva probleme interpersonale specifice și de a controla situațiile sociale.

- Abilități care condiționează abordarea în situații conflictuale și solicitante, asertivitate.

- Auto-prezentare eficientă și capacitatea de a-i influența pe ceilalți.

-Abilități de comunicare.

- Abilități de cooperare.

Pentru a concluziona, este important să se ia în considerare reflexia de la Boldrini & Bracchini: *„Pentru adulți, proiectarea competențelor necesare pentru a fi independenți înseamnă elaborarea unui set de răspunsuri la probleme reale și aplicate. Abordarea nu poate fi atunci participativă și cooperantă. O strategie pentru a asigura deprinderea abilităților sociale de bază de către adulți ar trebui să aibă ca temelie o analiză reală a problemelor sociale reale. Din aceste motive, activitatea de educație trebuie să fie precedată de o activitate de concentrare în timpul căreia adulții sunt invitați*

[23]MMTLA, Montessori Method in Teaching 2nd Language to Adults, project, ERASMUS+ Cooperation for innovation and the exchange of good practices, https://ec.europa.eu/programmes/erasmus-plus/projects/eplus-project-details/#project/2019-1-TR01-KA204-074258

[24] Knopp, Katarzyna. (2013). Kompetencje społeczne – pomiar i aplikacja praktyczna. https://www.researchgate.net/publication/313877703)

să-și exprime nevoile sociale*. Unii dintre ei ar putea avea dificultăți în exprimarea nevoilor lor sociale, în special persoanele cu probleme sociale reale. Sprijinul pentru a-i ajuta să-și facă nevoile cunoscute trebuie să fie oferit de către organizația de învățare, printr-un proces de concentrare și facilitare a comunității cursanților[25]".*

Unele abilități care urmează să fie dezvoltate de formatorii de adulți și cursanții adulți pentru a putea aplica cel de-al cincilea principiu al metodei Montessori în predarea limbii a doua pentru adulți sunt descrise mai jos.

5.1. Abilitățile de rezolvare de probleme

În 1956, Benjamin Bloom a dezvoltat un cadru pentru predarea „gândirii". S-a dovedit că taxonomia lui Bloom ilustrează diferite forme de gândire în ordine secvențială, care începe de la cele mai elementare activități cognitive ajungând la cele mai complexe forme ale acesteia. Nu puteți înțelege un concept dacă nu vi-l puteți aminti și nu puteți aplica concepte sau teorii dacă nu le puteți înțelege. Taxonomia lui Bloom a fost adaptată de-a lungul anilor pentru a se asigura că limbajul și abilitățile reflectă dezvoltarea educației și a societății. Adaptările mai recente ale taxonomiei se referă la gândirea creativă ca fiind gândire de ordinul cel mai înalt[26].

În Învățarea bazată pe probleme (PBL), elevii lucrează în grupuri mici (4-8 elevi). Colaborarea oferă un context social în care elevii se adună și împărtășesc cunoștințe, provoacă necunoscutul și dezvoltă strategii pentru a umple lipsurile de cunoștințe. Potrivit lui Hmelo-Silver, lucrul în grupuri le permite elevilor să „răspândească sarcina cognitivă" și „să negocieze o înțelegere comună" pe măsură ce trec prin problemă. Folosind diferitele puncte forte ale membrilor grupului, elevii încep să-și înțeleagă punctele forte și punctele slabe și, de asemenea, învață cum să-și îmbunătățească abilitățile. În ceea ce privește mediul PBL, munca în grup este esențială deoarece permite cursanților să își consolideze cunoștințele anterioare și preexistente și să evalueze lacunele colective, ridicând întrebări cu privire la problemă și dezvoltând astfel noi idei și strategii.

Acest tip de pedagogie îi provoacă pe elevi să se implice activ în procesul de învățare, mai degrabă decât să „primească" pasiv informații. În învățarea activă, elevii își creează în mod activ propriile cunoștințe prin angajarea în procesul de învățare prin multiple mijloace precum cercetare, discuție, reflecție, procesare, analiză, experimentare. În PBL, este un pas mai departe, iar cursanții sunt invitați să își organizeze și gestioneze propria învățare. Ei fac acest lucru stabilindu-și propriile obiective.

Competențele, abilitățile și atitudinile care îi ajută pe elevi să se dezvolte în PBL sunt:

- Cunoștințe flexibile,
- Abilități eficiente de rezolvare a problemelor,
- Abilități orientate spre student,

[25] Boldrini, Fabrizio & Bracchini, Maria. (2015). Montessori Method to motivate adults, Fondazione Montesca Edizioni. https://www.researchgate.net/publication/303247609

[26] N.A (2019 Problem- based learning. Retrieved December 12, 2020, from http://inspirowniaedukacyjna.blogspot.com/2019/07/pbl-problem-based-learning-nauczanie.html

o Abilități de cooperare eficiente,

o Motivație internă.

5.2. Învățare autonomă

Parlamentul European și Consiliul din 18 decembrie 2006: a învăța să înveți este definită ca *„abilitate consecventă și persistentă de învățare, prin organizarea propriului proces de învățare, prin management eficient al timpului și informațiilor, atât individual, cât și în grup”.* Citim mai departe: *„Această competență include procesul de învățare a conștientizării de sine și nevoile în acest sens, identificarea opțiunilor disponibile și capacitatea de a depăși obstacolele pentru a avea succes în învățare. Această competență înseamnă achiziționarea, prelucrarea și asimilarea de noi cunoștințe și abilități, precum și explorarea și utilizarea de sfaturi. Învățarea vă permite să dobândiți o abilitate utilizând experiențele anterioare, pentru utilizarea cunoștințelor și abilităților în diferite contexte - acasă, la locul de muncă și în educație și formare. (...) factori cheie în dezvoltarea acestei competențe la o persoană sunt motivația și încrederea în propriile abilități[27]”.*

Fiecare dintre competențele cheie constă din trei trăsături constitutive: cunoștințe, abilități și atitudini[28].

Pentru a învăța să înveți, acestea sunt:

Cunoștințe de:

- propriile aspecte puternice și mai slabe, precum și modalitățile preferate de învățare;

- propriile obiective legate de învățare și cunoștințele, abilitățile și calificările necesare pentru a le dobândi;

- oportunități de învățare, instruire și obținerea de sprijin.

Abilități în domeniul:

- abilități de bază de citire, scriere și calcul;

- persistență în învățare, concentrare pe perioade mai lungi și reflecție critică asupra obiectivelor de învățare ale subiectului;

- acordarea de timp atât pentru auto-studiu, caracterizat prin auto-disciplină, cât și pentru munca comună, ca parte a procesului de învățare, profitând de beneficiile grupului de diversitate și împărtășind cunoștințele și abilitățile dobândite;

- utilizarea informaticii și tehnologiilor de comunicare utile în procesul de învățare;

[27] Lex Access to European Union law. (2006, December 18). Retrieved December 16, 2020, from https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=celex%3A32006H0962

[28] Umiejętność uczenia się jako jedna z kompetencji kluczowych. (2016). TRENDY nr 4/2016. Retrieved December 12, 2020, from http://www.bc.ore.edu.pl/Content/895/T416_Umiejetnosc+uczenia+sie+jako+jedna+z+kompetencji+kluczowych.pdf

- căutarea, dobândirea, prelucrarea și asimilarea noilor cunoștințe și abilități;

- gestionarea propriei învățări, planificarea și organizarea propriului proces de învățare, precum și conturarea carierei și a vieții profesionale viitoare;

- evaluarea propriei munci și, dacă este cazul, căutarea de sfaturi, informații și sprijin;

- reflecție critică asupra obiectivelor învățării, în special pe termen lung

Atitudine pozitivă în ceea ce privește:

- motivația și încrederea în sine;

- atitudini față de rezolvarea problemelor (favorizează învățarea și capacitatea de auto-dezvoltare și depășirea obstacolelor);

- folosirea experiențelor proprii și ale celorlalți;

- nevoia de a căuta noi oportunități de învățare și de a folosi procesul într-o varietate de situații din viață.

5.3. Crearea propriului program educațional

Crearea propriului programului educațional îi privește atât pe cursanți cât și pe formatori. Cursanții își vor crea propriile programe și modalități de a învăța în oportunități de auto-învățare. Procesul creativ în orele de limbă va fi exprimat prin producerea de sarcini diferite, cum ar fi: crearea unei povești, scrierea unui eseu, realizarea propriilor prezentări.

Pentru ca cel ce învață să își poată crea propria prezentare despre interesele sale, trebuie mai întâi să-l învățăm cum să o facă, trebuie să-și amintească structura pe care i-am dat-o, să înțeleagă esența sa și apoi să o aplice. Prezentarea va fi corectă. Cu toate acestea, într-o situație în care cursantul realizează o prezentare, citește despre arta prezentării pe cont propriu sau cu ajutorul formatorului, va analiza mai multe prezentări disponibile pe internet, apoi își va evalua prezentarea în termeni de ceea ce a găsit. Prezentarea sa va fi adaptată așteptărilor sale.

Un cursant care elaborează în mod independent un curriculum pentru o anumită etapă educațională este obligat să îl adapteze la cerințele curriculumului de bază. Programul este o descriere a modului de implementare a sarcinilor specificate în programa de bază, într-un curs structurat, dar dacă ne gândim la educația non formală, acesta poate fi adaptat nevoilor cursanților.

Procesul de învățare este o combinație a unei atitudini active a cursantului și a formatorului. Datorită interacțiunii dintre formator și cursant este posibil să construim noi experiențe educaționale. Un curriculum adaptat unei anumite instituții de învățământ subliniază condițiile individuale de învățare ale cursanților, care sunt luate în considerare în selectarea adecvată a metodelor și formelor de educație.

Ideea principală de luat în considerare atunci când pregătiți programul educațional este să țineți cont de ceea ce doresc să știe cursanții adulți, de relevanța a ceea ce învață raportat la ceea ce doresc să obțină. Pentru a contribui la dezvoltarea lor personală, cursanții adulți au nevoie să cunoască valoarea observațiilor și experiențelor practice. Adulții, atunci când participă la cursuri de limbi străine, caută oportunitatea de a-și îmbunătăți poziția socială și personală în

societate și pe piața muncii.

Metoda Montessori trebuie actualizată, mai ales luând în considerare influența tehnologiei informației și comunicațiilor în mediul social și cultural al adulților.

Adulții învață în diferite moduri:

- Cursanții vizuali sunt stimulați de imagini

- Cursanții auditivi sunt stimulați de sunet,

- Cursanții kinestezici sau tactili sunt stimulați prin atingere, simțire și experiență.

Metoda Montessori poate stimula simțurile și poate crea un mediu de învățare „senzorial" în care informațiile noi pot fi reținute mai eficient.

5.4. Crearea unei comunități de cursanți prin utilizarea social media

Rețelele sociale au fost testate pentru utilitatea lor în predare și învățare, inclusiv în cea a limbilor străine.

„Baza succesului în predarea unei limbi străine este (...) angajamentul utilizatorului în comunicare, disponibilitatea sa de a se exprima și de a crea și menține relații interumane. Toate acestea pot fi realizate prin utilizarea oportunităților oferite de social media. Sentimentul de încredere și apartenență care apare în comunitatea virtuală este, de asemenea, important aici. Acest lucru facilitează partajarea conținutului și depășirea inhibițiilor în prezentarea publică a materialului, în special cel creat într-o limbă străină [29]".

Deoarece COVID-19 și unele restricții privind întâlnirea față în față cu colegii și formatorii, social media este tratată de cursanți ca parte integrantă atât a educației lor non-formale, cât și a educației informale.

Crearea unei comunități de cursanți care utilizează social media este o necesitate în aceste momente. Social media ajută foarte adesea la co-crearea resurselor disponibile pe web pentru învățarea comună, dar și pentru a obține feedback, de la experți în domeniu sau, dacă este o comunitate închisă, de la lider sau formator. Social Media și alte platforme educaționale și de comunicare permit dezvoltarea capacității de a utiliza limbi străine. La urma urmei, cursanții schimbă experiențe pe forumuri, chaturi și în sălile de clasă virtuale, dacă activitățile de învățare sunt online și folosesc videoconferințe, își prezintă problemele legate de procesul de învățare și materiale.

Rețelele sociale și alte instrumente TIC pot fi folosite atât de formatori, cât și de cursanți pentru a crea noi oportunități de învățare. Comunitatea de cursanți poate folosi enormul potențial al acestor aplicații și se poate angaja în activități de învățare într-un grup închis sau în activități de autodidactice.

[29] Garwol, Katarzyna. (2017). Rola mediów społecznościowych w edukacji – stan obecny i perspektywy rozwoju. Dydaktyka Informatyki. 12. 51-56. 10.15584/di.2017.12.6.

Avantajele educației prin intermediul social media

- nu este nevoie de dispozitive speciale, smartphone-ul normal poate fi un bun început,

- este posibil să înveți în orice moment și în orice loc cu acces la Internet,

- posibilitatea de a preda / învăța împreună cu mai mulți oameni simultan (posibilitatea cooperării și a diversității acesteia în cadrul unei comunități de cursanți),

- permite stabilirea de noi contacte bazate pe limbă, subiecte de interes,

- crește capacitatea de a-și exprima propria opinie, punct de vedere, de a dezbate și argumenta în timpul discuțiilor în cadrul rețelei închise și a rețelelor sociale,

- modelează abilitățile sociale.

Concluzie

Al cincilea PRINCIPIU: INDEPENDENȚA poate fi adaptat la proiectul nostru. Obiectivul principal al proiectului (Metoda Montessori în predarea celei de-a doua limbi către adulți - MMTLA) este de a defini o metodă de predare a limbilor străine bazată pe conceptul metodologiei Montessori care poate fi adaptativ, ușor de implementat, practic pentru persoanele de toate vârstele de a-și îmbunătăți abilitățile referitoare la utilizarea limbilor străine.

Metoda Montessori trebuie actualizată, mai ales luând în considerare influența tehnologiei informației și comunicațiilor în mediul social și cultural al adulților.

Adulții învață în diferite moduri:

- cursanții vizuali sunt stimulați de imagini,

- cursanții auditivi sunt stimulați de sunet,

- cursanții kinestezici sau tactili sunt stimulați prin atingere, simțire și experiență.

Metoda Montessori poate stimula simțurile și poate crea un mediu de învățare „senzorial” în care informațiile noi pot fi păstrate mai eficient. Metoda Montessori este în concordanță cu obiectivele ghidului MMTLA, care constă în elaborarea unui ghid manual pentru transferul Metodei Montessori în învățarea limbilor străine de către adulți. Acesta se va adresa în primul rând profesorilor de limbi străine și va descrie analitic modul de implementare a principiilor metodei Montessori adulților peste 20 de ani.

Grupul țintă sunt formatorii de limbi străine, formatorii de adulți și cursanții adulți (imigranți, tineri adulți care doresc să învețe limba dorită).

REFERINȚE

În textul manualului, referințele documentelor în stil APA sunt citate cu o metodă de citare autor-dată. Descrierea completă a sursei poate fi găsită listată alfabetic pe lista de referință pentru fiecare parte, la sfârșitul manualului.

În ceea ce privește documentele online, structura de bază pentru referință este similară cu celelalte referințe, dar cu adăugarea sursei directe de accesare.

Toate fotografiile incluse în manual sunt fotografii open-source.

PARTEA 1

1. Maria Montessori (t.y.). Accesată în 2020, Octombrie, 5 de la https://www.fundacionmontessori.org/maria-montessori-en.htm .
2. Boldrini, F. (2015) *Montessorı method for orıentıng and motıvatıng adults a model for the application of the method in adult education*. Accesată în 2020, Noiembrie 28 de la https://www.ch-e.eu/files/content/downloads/Press/MOMA%20MANUAL.pdf
3. Boylan, 2002: p. 167
4. Hand,B. 2018:*MMLT in Montessori* (t.y.). Accesat în Nov. 29, 2020 de la http://mmlt.eu/index.php/en/home/2-uncategorised/16-main-aim
5. MMLT in Montessori (t.y.). Accesată în 29 November 2020. De la http://mmlt.eu/index.php/en/home/2-uncategorised/16-main-aim
6. MMTLA, Montessori Method in Teaching 2nd Language to Adults, project, ERASMUS+ Cooperation for innovation and the exchange of good practices. Disponibil la https://ec.europa.eu/programmes/erasmus-plus/projects/eplus-project-details/#project/2019-1-TR01-KA204-074258
7. Montessori, Maria (t.y). Accesată în 5 Octombrie, 2020. Disponibil la https://www.fundacionmontessori.org/maria-montessori-en.htm
8. Montessori, Maria (t.y). accesat în 5 Octombrie 2020. Disponibil la: The Montessori classroom: inspired design https://montessoriacademy.com.au/montessori-classroom-design/
9. https://www.montesca.eu/wp-content/uploads/2015/06/MOMA-MANUAL_IT.pdf

PARTEA 2

Principiul 1 și Principiul 2

1. Dohrmann, Kathryn Rindskopf; Nishida, Tracy K.; Gartner, Alan; Lipsky, Dorothy Kerzner; Grimm, Kevin J. (December 2007). "*High School Outcomes for Students in a Public Montessori Program*". Journal of Research in Childhood Education. 22 (2): 205–217. doi:10.1080/02568540709594622 . S2CID 145665770.
2. Lillard, Paula Polk. (7 September 2011). *Montessori Today: A Comprehensive Approach to Education from Birth to Adulthood*. Knopf Doubleday Publishing Group. p. 22. ISBN 978-0-307-76132-3. Retrieved 30 May 2013.https://www.amazon.com/Montessori-Today-Comprehensive-Education-Adulthood/dp/080521061X

3. *How To Create A Positive eLearning Environment With Animation*. Disponibil la https://elearningindustry.com/create-positive-elearning-environment-with-animation
4. *The Montessori classroom: inspired design*. Disponibil la https://montessoriacademy.com.au/montessori-classroom-design/

Principiul 3

1. *Core Principles of the Montessori* Disponibil la https://littlewondersmontessori1.com/2019/10/22/core-principles-of-the-montessori-method/
2. Files.eric.ed.gov. (2020). Available from https://files.eric.ed.gov/fulltext/ED594968.pdf .
3. Fiske,S tephen. *Coldplay – What if* [Video]. YouTube. Disponibil la https://youtu.be/FdD6RMICpfg
4. Goleman, Daniel (1998). *Emotional Intelligence, Why it can matter more than IQ*. Disponibil la https://www.pdfdrive.com/emotional-intelligence-e38104783.html
5. Howard Gardner. Disponibil la https://howardgardner.com/ .
6. Nikhil Newse. *Platoon Soundtrack – Adagio for Strings* [Video]. YouTube. Disponibil la https://youtu.be/kRCubAtPiKg
7. Simplypsychology.org. (2020). Disponibil la https://www.simplypsychology.org/learning-kolb.html
8. Study.com. (2020). Disponibil la https://study.com/blog/4-ways-to-determine-your-new-students-learning-styles.html .
9. Survivor Band. *Survivor – Eye of the Tiger* [Video]. YouTube. Disponibil la https://youtu.be/btPJPFnesV4
10. *VAK Learning Styles Self-Assessment Questionnaire – BusinessBalls.com*. Businessballs.com. (2020). Disponibil la https://www.businessballs.com/self-awareness/vak-learning-styles/
11. Your dictionary. *Examples of Haiku Poems: Traditional and Modern*. Disponibil la https://examples.yourdictionary.com/examples-of-haiku-poems.html

Principiul 4

1. Miller L., Urwin, C. (1999). International Journal of Infant Observation and Its Applications (1997). L. Miller. Editorial: The birth of a new journal. Vol. 1, No. 1, pp. 3–9. *Child Psychology and Psychiatry Review,4*(2), 93-96.
2. Montessori, Maria, (1914). *The Montessori Method*, New York, USA.
3. Oswald, Paul, *Die Pädagogik Maria Montessoris und Rudolf Steiners*. Zu dem Aufsatz von H. Kallert/E.-M. Schleuning/Ch. Illert in Heft 5/1984 der „Zeitschrift für Pädagogik“ Zeitschrift für Pädagogik 31 (1985) 3, S. 385-396
4. http://www.montesca.it/calendar
5. https://www.ch-e.eu/files/content/downloads/Presse/MOMA%20MANUAL.pdf

Principiul 5

1. MMTLA, Montessori Method in Teaching 2nd Language to Adults, project, ERASMUS+ Cooperation for innovation and the exchange of good practices, https://ec.europa.eu/programmes/erasmus-plus/projects/eplus-project-details/#project/2019-1-TR01-KA204-074258
2. Knopp, Katarzyna. (2013). Kompetencje społeczne – pomiar i aplikacja praktyczna. https://www.researchgate.net/publication/313877703)
3. Boldrini, Fabrizio & Bracchini, Maria. (2015). Montessori Method to motivate adults, Fondazione Montesca Edizioni. https://www.researchgate.net/publication/303247609
4. N.A (2019 Problem-based learning. Accesat la 12 decembrie 2020 la http://inspirowniaedukacyjna.blogspot.com/2019/07/pbl-problem-based-learning-nauczanie.html
5. Lex Access to European Union law. (2006, December 18). Accesat la 16 decembrie 2020,de la https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=celex%3A32006H0962
6. Umiejętność uczenia się jako jedna z kompetencji kluczowych. (2016). TRENDY nr 4/2016. Accesat la 12 decembrie 2020, de la http://www.bc.ore.edu.pl/Content/895/T416_Umiejetnosc+uczenia+sie+jako+jedna+z+kompetencji+kluczowych.pdf
7. Garwol, Katarzyna. (2017). Rola mediów społecznościowych w edukacji – stan obecny i perspektywy rozwoju. Dydaktyka Informatyki. 12. 51-56. 10.15584/di.2017.12.6.

Cărți recomandate

1. Cavalletti, Sofia, (1992). *Education - The Religious Potential of the child*
2. Chattin-McNichols, John, (1992). *The Montessori Controversy*
3. Kahn, David, (1995). *What Is Montessori Preschool?*
4. Lillard, Paula, (1972). *Montessori: A Modern Approach*
5. Loeffler, Margaret, (1992). *Montessori In Contemporary American Culture*
6. Wolf, Aline, (1978). *Look at the Child*
7. Wolf Aline, (1996). *Nurturing the Spirit in Non-Sectarian Classrooms*
8. Wolf, Aline, (1991). *Our Peaceful Classroom*

Acest ghid a fost pregătit prin contribuția deplină a tuturor partenerilor de proiect, pentru transferul Metodei Montessori în predarea / învățarea limbilor străine către adulți. Ghidul conține filosofia Metodei Montessori, principiile sale și rapoartele despre activitățile de formare a profesorilor din țările partenere.

Autorii sunt experți, direct implicați în activitățile științifice și managerial ale proiectului. Mai jos se regăsește lista acestora.

AUTORI

GÜNEY, Medine; OCHOA SIGUENCIA, Luis; MATEUS, Anabela; OCHOA-DADERSKA, Renata; ALBAK, Aydın; MORRONE, Noemi Luigina; MATEI, Lucia; BARBAZAN, Liana Maria; BĂRBOSU, Dacian; MILADINOVIC, Magdalena; COSKUNER, Ozel; CUNHA, Ana; CLARO, Paula; CORIGLIANO, Antonio.